

בבית המשפט המחוזי
בתל אביב - יפו

פר"ק 32206-09-16
בקשה מס' 8
בפני כב' הנשיא א. אורנשטיין

- בעניין:** עוה"ד רונן מטרי ואיל רוזובסקי,
בתפקידם ככונסי נכסים על נכסים של החברות
אצל: מטרי, מאירי ושות', עורכי דין
מרחוב מנחם בגין 7, רמת גן 5268102
טל': 03-6109000; פקס: 03-6109009
ואצל: מיתר ליקוורניק גבע לשם טל ושות', עורכי דין
מדרך אבא הלל סילבר 16, רמת גן 5250608
טל': 03-6103100; פקס: 03-6103111
הכנסים;
- ובעניין:** בנק לאומי לישראל בע"מ ח.צ. 520018078
ע"י ב"כ מיתר ליקוורניק גבע לשם טל ושות', עורכי דין
וע"י ב"כ מטרי, מאירי ושות', עורכי דין
טל': 03-6109000; פקס: 03-6109009
בנק לאומי;
- ובעניין:** 1. נכסי משפחת פישמן בע"מ, ח.פ. 510756026
2. פיש עת בע"מ, ח.פ. 512696543
ע"י ב"כ עוה"ד שלום גלודבלט ואח'
מרח' מנחם בגין 7, רמת גן 5268102
טל': 03-7549933; פקס: 03-7549934
החברות;
- ובעניין:** עוה"ד פנחס רובין וירון אלכאוי
בתפקידם ככונסי הנכסים מטעם בנק הפועלים בע"מ
אצל: גורניצקי ושות', עורכי דין
משד' רוטשילד 45, תל אביב-יפו 6578403
טל': 03-7109191; פקס: 03-5606555
כונסי הפועלים;
- ובעניין:** בנק הפועלים בע"מ, ח.פ. 520000118
ע"י ב"כ גורניצקי ושות', עורכי דין
משד' רוטשילד 45, תל אביב-יפו 6578403
טל': 03-7109191; פקס: 03-5606555
בנק הפועלים;
- ובעניין:** חיים בר און החזקות בע"מ, ח.פ. 511964044
בר און החזקות;
- ובעניין:** 1. אילקורפ בע"מ
2. גב' עדנה בר און
3. גב' אלונה בר און
ע"י ב"כ עוה"ד בועז אדלשטיין
מדרך אבא הלל 14, רמת גן
בר און;
- ובעניין:** כ-120 מעובדי גלובס באמצעות ועד עיתונאי גלובס
ע"י ב"כ עוה"ד אלון הורנשטיין ו/או גלילה הורנשטיין
מרח' אבן גבירול 121, תל אביב
טל': 03-5220010; פקס: 03-5270519
עיתונאי גלובס;
- ובעניין:** מרגלית כהן ועוד כ-150 מעובדי קבוצת גלובס
ע"י ב"כ עוה"ד ליהודי חדש ו/או יובל ארד ואח'
מדרך בן גוריון 2, רמת גן
טל': 03-6197688; פקס: 03-6198196
עובדי קבוצת גלובס;
- ובעניין:** עו"ד יוסף בנקל, מנהל מיוחד לנכסי מר אליעזר פישמן
ע"י ב"כ ראב"ד מגריוו בנקל ושות'
בית אירופה, שד' שאול המלך 37, תל אביב
טל': 03-6060260; פקס: 03-6060266
המנהל המיוחד;
- ובעניין:** דוד דוידוביץ', ת.ז. 307385690
ע"י ב"כ עוה"ד שמוליק קסוטו ו/או בלה פלד
ממשרד קסוטו ושות'
מרח' דובנוב 10 תל אביב 64732
טל': 03-7525222; פקס: 03-7527555
דוידוביץ';

ובעניין:	כונס הנכסים הרשמי מרח' שלושה 2, תל אביב
ובעניין:	מוניטין עיתונות בע"מ גלובס פבלישר עיתונות (1983) בע"מ מוניטין עיתונות אחזקות (1985) בע"מ גלובס אחזקות תקשורת בע"מ כולן על ידי ב"כ עו"ד אברמי וול ואח' דניאל פריש 3, תל אביב טל: 03-6944111; פקס: 03-6091116
הפנ"ר:	

תגובה מטעם דוידוביץ' להתנגדות בר און להודעת העדכון

מטעם דוידוביץ' ולעמדת הכונסים

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 7.3.2017, מתכבד מר דוד דוידוביץ' (להלן: "דוידוביץ'") להגיש את תגובתו ל"התנגדות בר און להודעת העדכון" מטעם דוידוביץ' מיום 5.3.17 והתייחסות בר און לעמדת הכונסים והנושים" (להלן: "התגובה", "עמדת בר און").

בית המשפט הנכבד יתבקש לדחות מכל וכל את הטענות המופרכות, הן מהבחינה העובדתית והן מהבחינה המשפטית, המועלות בעמדת בראון, ולאשר את הצעת דוידוביץ' לרכישת מניות מוניטין, וזאת בנוסח ההסכם שצורף להודעת העדכון של עורכי הדין רוני מטרי ואיל רוזובסקי (להלן: "הכונסים") מיום 6.3.2017 בתוספת האמור בסעיפים 1-4 להודעת העדכון שהוגשה מטעם דוידוביץ' ביום 8.3.2017 (להלן: "הצעת דוידוביץ'").

נקדים ונציין כבר בפתח דברינו כי עמדת בראון רצופה סתירות, אי דיוקים וסילופים עובדתיים, שכל מטרתם להציג תמונה אלטרנטיבית של המציאות, בניסיון נואש למנוע מבית המשפט הנכבד לקבל את הצעת דוידוביץ' ולאשר לכונסים התקשר עמו בעסקה לרכישת מניות מוניטין שהועמדו למכירה, למרות שמדובר בעסקה שמיטיבה הן עם הנושים, הן עם עיתון גלובס והן עם כלל עובדין. והכל כפי שיפורט להלן:

א. פתח דבר

1. למקרא עמדת אילקורופ/בראון נראה כי בראון לא בחלו באמצעים כדי לנסות ולשכנע את בית המשפט הנכבד לדחות את בקשת הכונסים לאשר את הצעת דוידוביץ', ובכלל זה סילפו עובדות, סתרו את האמור בכתבי בית דין שהוגשו מטעמן הן ואף ניסו ליצור - יש מאין - זכות קדימה חדשה אשר זכרה לא בא לידי ביטוי עד לדיון האחרון.

2. ייאמר כבר כעת - אין חולק כי לבראון עומדת זכות סירוב לפי תקנון מוניטין. **זכות סירוב זו עומדת בעינה**, ובהליכים שהתנהלו ומתנהלים במסגרת התיק שבכותרת אין ולא היה דבר הפוגע בזכות סירוב זו ואפילו לא במעט. **ואמנם ככל שבית המשפט הנכבד יאשר את הצעת דוידוביץ' תיכנס זכות הסירוב המוקנית לאילקורופ לתוקף ולבראון תינתן הזדמנות לממשה ולהתקשר בהסכם דוידוביץ' (במקומו) על כל תנאיו של הסכם דוידוביץ' כמות שהם.**

3. ואולם, עד לאישור הצעת דוידוביץ' לא קמה לבראון זכות סירוב, ובוודאי שאין לראות בהצעת אילקורופ משום מימוש זכות הסירוב. זאת מהסיבה הפשוטה **שמהותה של זכות הסירוב היא**

השוואת הצעה קיימת (על כל תנאיה), ואילו במועד גיבוש הצעת אילקורפ לא אושרה עדיין הצעה כלשהי על ידי בית המשפט הנכבד שלגביה ניתן היה להפעיל את זכות הסירוב, ובנוסף, ממילא הצעת אילקורפ מעולם לא השוותה הצעה קודמת כלשהי של דוידוביץ' על מלוא תנאיה (כך שלא ניתן לטעון שהסכם אילקורפ הינו פעולה שמממשת את זכות הסירוב).

4. ואמנם, משבראון בחרו לנהל משא ומתן עם הכונסים בנוגע לרכישת מניות מוניטין, בטרם אושרה הצעה שלגביה ניתן היה לממש את זכות הסירוב, הרי שאנו נמצאים במצב של הצעה רגילה של בעל מניות לרכישת מניות ואין בראון יכולות להתלונן עדיין על פגיעה כלשהי בזכות הסירוב, כיוון שמועד הפעלתה של זכות זו עדיין לא הגיע.

5. בנוסף וכפי שיפורט בהרחבה בתגובה זו - לא יכול להיות חולק כי הצעת דוידוביץ' עדיפה על הצעת אילקורפ עשרות מונים. זאת הן מבחינת גובה התמורה המשולמת לנושים, הן מבחינת מועד תשלומה וודאות העסקה, והן מבחינת כל השיקולים הלב-נשייתיים. כך, הצעת דוידוביץ' מיטיבה עם כל עובדי עיתון גלובס, כך הצעתו מקצה סכומי כסף רבים לטובת הבטחת פעילות העיתון ופיתוחו, בעוד שהצעת אילקורפ/בראון מעלה סימני שאלה רבים לגבי עתידו של עיתון גלובס וסיכויי הישרדותו, כפי שהצהירה הגב' בראון עצמה בדיון שנערך בבית המשפט הנכבד ביום 2.3.2017.

6. בנסיבות הקיימות, **הניסיון לטעון כי הצעת אילקורפ טובה יותר כלכלית הוא, בכל הכבוד, מנותק מן המציאות ותמוה.** בהקשר זה נבהיר: **מכיוון שלבראון עומדת זכות סירוב, הרי שאם צודקת בראון בטענתו כאילו הצעת דוידוביץ' נחותה יותר מבחינה כלכלית, כל שעליהן לעשות הוא לממש את זכות הסירוב שמוקנית להן ולרכוש את מניות מוניטין על פי הצעת דוידוביץ', שתמורתה, כך לטענתו, נמוכה יותר.** אלא שבראון נעמדות על "רגליהן האחוריות" שלא לנהוג כך, ודי בעובדה זו בכדי להוכיח כי אפילו הן אינן סבורות כי הצעתן גבוהה יותר מהצעת דוידוביץ'.

ב. מספר מילים על הטענות שמעלות בראון בעניין זכות הסירוב ועל לידתה המאוחרת

של זכות הקדימה

7. בתשובת בראון לבקשת דוידוביץ' למתן הוראות לכונסים, שהוגשה ביום 26.2.2017 (להלן: "עמדת בראון המקורית"), נטען כי לא ניתן לערוך התמחרות בין דוידוביץ' לבראון כיוון שלבראון עומדת "זכות סירוב ראשון מכוח מסמכי ההתאגדות של החברה" (סעיף 31 לעמדת בראון המקורית, ההדגשה במקור). ואכן, כאמור בסעיף 32 לעמדת בראון המקורית, כאשר הן רכשו את מסמכי המכרז הן ציינו כי עשו זאת "כבעל זכות סירוב לרכישת מניות מוניטין המשועבדות לבנק לאומי ומכוח זכות סירוב זאת".

8. כפי שהפנו בראון בעמדתן המקורית, זכות סירוב זו נובעת מסעיף 19(ב) לתקנון מוניטין. למעשה, זכות הסירוב הוזכרה בעמדת בראון המקורית לא פחות מ-18 פעמים, ולמעשה היוותה בסיס לכל טענות בראון, מתחילת התגובה ועד לסופה.

9. ואכן, אין מחלוקת כי לאילקורפ/בראון אמנם עומדת זכות סירוב. ואמנם, לכל אורך הדרך, הן בדיונים שנערכו בפני בית המשפט הנכבד, הן בכתבי בית הדין שהוגשו על ידי הצדדים, והן בטיוטות החסכמים השונים שגובשו בין דוידוביץ' לכונסים (כולל הצעת דוידוביץ' האחרונה),

הובהר שכל עסקה עם דוידוביץ' לרכישת מניות מוניטין כפופה לזכות הסירוב של בראון. כלומר, בניגוד לטענת בראון, אישור הצעת דוידוביץ' לא יכול להוות פגיעה בזכות הסירוב, שכן לפי הוראות ההסכם עצמו, העסקה כפופה לזכות הסירוב של בראון, אשר תוכלנה לממשה אם וככל שההסכם עם דוידוביץ' יאושר על ידי בית המשפט הנכבד.

10. והנה, בעמדת בראון הנוכחית נדחקה זכות הסירוב לשוליים ובמקומה צצה לה לפתע פתאום - יש מאין - זכות חדשה היא: "זכות קדימה", שלא נזכרה עד לדיון מיום 2.3.2017. בכל הכבוד, בית המשפט הנכבד לא אמור לתת ידו ללהטוטנות משפטית שכזו מצד בראון, ואמור להשתיק את בראון מלהעלות טענה (לקיומה של זכות קדימה) הסותרת טענה קודמת שהעלתה עד עתה (ולפיה יש לה זכות סירוב).

11. והרי לא האחת כאחרת. "זכות הסירוב" הינה זכות שמאפשרת לבעליה לקחת לעצמו עסקה שנכרתה עם צד שלישי, להיכנס בנעליו של הצד השלישי ולממשה על כל תנאיה. ואילו "זכות הקדימה" הנוטענת עתה הינה (כפי שניתן ללמוד מטענות בראון) זכות אחרת לחלוטין. המקנה (כביכול) לבעליה זכות לנהל משא ומתן ראשון ללא קשר לקיומה או העדרה של עסקה ספציפית עם צד שלישי.

12. אלא שבראון טענו עד עתה לקיומה של "זכות סירוב" דווקא. כך למשל כאשר הועמדו מניות גלובס וכספים למכירה, לא טענו בראון כאילו קיימת להן זכות קדימה, וכי על הכונסים לנהל עימן מו"מ למכירת העיתון, אלא טענו כי קיימת להן זכות סירוב, וכי לכן הן לא היו צריכות להשתתף בהתמחרות, אלא להמתין לתוצאותיה. כך שעמדתן הקודמת של בראון משתיקה אותן מלטעון ההיפך בשלב הנוכחי, כפי שנקבע בפסיקה עניפה (ראו למשל: רע"א 4224/04 **בית ששון בע"מ נ' שיכון עובדים והשקעות בע"מ**, פ"ד נט(6) 625 ו-ע"א S/interlego 513/89 נ' Lines bros ואח', פ"ד מח(4) 133).

13. עוד טוענות בראון כי הצעת אילקורפ, אשר גובשה במסגרת הליך הגישור, מהווה, כביכול, מימוש של זכות הסירוב ביחס לזכיותו של דוידוביץ' בהתמחרות לרכישת עיתון גלובס, שכן, כביכול, הצעת אילקורפ מבוססת על מחיר עיתון גלובס כפי שנקבע באותה התמחרות (45 מיליון ₪). ואולם בטענה זו אין ממש, ונסביר:

13.1. ראשית, טענה זו מתעלמת מהעובדה, כי זכות הסירוב של אילקורפ, אשר מוגדרת בתקנון מוניטין, נוגעת למניות מוניטין בלבד, וכי אין לבראון זכות סירוב כלשהי ככל שהדבר נוגע למכירת עיתון גלובס. אכן, נראה כי בניסיון הנואש למנוע את העסקה עם דוידוביץ', בראון לא נותנת לעובדות לבלבל אותן.

13.2. שנית, אפילו בהמלצת המגשרת, כבי' השופטת (בדימוס) הילה גרסטל, אין כל זכר לזכות הסירוב או לכך שההסדר שגובש במסגרת הליך הגישור מהווה, בדרך כזו או אחרת, מימוש של זכות סירוב כלשהי. מה שמלמד כי הטענה כאילו הצעת בראון מהווה מימוש של זכות הסירוב, הינה טענה שהומצאה בדיעבד.

14. יתרה מכך, אפילו אם נלך לפי גישת בראון, ונניח (לצורך הדיון בלבד) כי עומדת להן זכות סירוב בכל הנוגע לרכישת עיתון גלובס (להבדיל מזכות סירוב בעניין עסקה במניות מוניטין), הרי שזכות זו מעולם לא מומשה על ידן וזאת מהטעמים הבאים:

14.1. **ראשית**, השווי האמיתי של עיתון גלובס לפי הצעת אילקורפ אינו 45 מיליון ₪ כנטען, שכן כפי שעולה מסעי' 27.4 לבקשת הכונסים מיום 21.2.2017, הרי שקודם כל לפי עסקת אילקורפ מועברים 4 מיליון ₪ מתוך קופת המזומנים של מוניטין לכיסוי ההוצאות השוטפות וההפסדים שצבר עיתון גלובס. כלומר, למעשה התמורה האמיתית עבור עיתון גלובס לפי הצעת אילקורפ עומדת על סך של 41 מיליון ₪, אשר נמוכים ב-10% ממחיר הזכייה של דוידוביץ' בהתמחרות.

14.2. **שנית**, על פי סעיף 19(ב) לתקנון מוניטין, לבעל זכות הסירוב ניתן פרק זמן בן 20 ימים למימוש זכות הסירוב. כלומר, לו בראון ביקשו לממש את זכות הסירוב שלהן בגין זכיית דוידוביץ' בהתמחרות ביחס לרכישת עיתון גלובס - הרי שהיה עליהן לעשות זאת תוך 20 ימים מיום 14.12.2016 - היום שבו דוידוביץ' זכה בהתמחרות או לכל המאוחר בתוך 20 ימים מהיום שהכונסים הגישו את הבקשה בעניין מכירת גלובס לדוידוביץ' (יום 25.12.2016). אלא שהצעת אילקורפ נחתמה והוגשה לאישור בית המשפט הנכבד רק ביום 20.02.2017, זמן רב לאחר שחלף המועד למימוש זכות הסירוב! כך שברור שאין המדובר בשום מקרה במימוש זכות הסירוב.

15. אשר לטענת בראון על ריבוי ההצעות מצד דוידוביץ' (טענה שאף הוקדש לה נספח הכולל טבלה שמפרטת את כל ההצעות דוידוביץ'), נשיב כי כל עוד לא אושר הסכם מסוים על ידי בית המשפט הנכבד, אין כל מניעה חוקית, מוסרית או הגיונית מלהמשיך ולנהל משא ומתן ולהציע הצעות משופרות, אף אם הדבר לא נוח לבראון. מבחינת הנושים, הדבר אף רצוי שכן יש בכך הזדמנות נוספת להשיא את התמורה (כפי שאכן קרה בענייננו).

16. בחקשר זה נציין, כי בניגוד לטענה המוזכרת בסעיף 30 לעמדת בראון, כאילו נעשה ניסיון להשפיע על ההליך השיפוטי לאחר סיומו, יש לזכור את המובן מאליו והוא שההליך השיפוטי טרם הסתיים, והוא יבוא לסימונו רק כאשר תצא החלטה מפי בית המשפט הנכבד אשר תאשר לכונסים לחתום על הסכם כזה או אחר. עד אז, כלל סופיות הדיון, עליו נתלות בראון, כמוצאות שלל רב, איננו רלוונטי.

17. נוסף ונציין לגבי ריבוי ההצעות כי בראון הן שהחלו לנהל משא ומתן עם הכונסים בנוגע לרכישת מניות מוניטין רק לאחר שדוידוביץ' כבר זכה בהתמחרות שהתקיימה ביחס לרכישת גלובס וכספים, וזאת במסגרת הליך הגישור, שכלל 9 ישיבות ארוכות (כך לפי הכונסים ולפי בראון). זאת ועוד, סביר להניח כי במהלך אותן 9 ישיבות ארוכות שנמשכו, כפי הנטען, לתוך הלילה נדונו עשרות הצעות שונות ומשונות של אילקורפ ובראון (ולא רק 12 הצעות כבעניינינו של דוידוביץ').

18. יתרה מכך, אף לאחר שהוגשה הצעת אילקורפ לאישור בית המשפט הנכבד, הוסיפו בראון ואילקורפ ושיפרו את הצעתן. כך למשל בדיון שנערך ביום 2.3.2017 התברר כי בלילה שקדם לדיון חתמו בראון על הסכם קיבוצי עם ועד העיתונאים של עיתון גלובס, ואילו במהלך הדיון עצמו,

בעקבות הערת בית המשפט הנכבד, הוסיפו בראון התחייבות מסויימת (אם כי לא מספיקה) כלפי יתר העובדים.

19. כלומר, לא רק דוידוביץ' שינה ושיפר את הצעותיו, אלא גם בראון ואילקורפ עשו כן לא פחות. במילים אחרות: כל הצדדים משנים את הצעותיהם עד הרגע האחרון, ואין פסול בכך.

20. רק מרגע שבית המשפט הנכבד יקבע כי הוא מאשר עסקה מסוימת, לא ניתן יהיה יותר לשנות את התנאים של אותה עסקה או להגיש הצעות נוספות, ומאותו הרגע (וככל שתאושר הצעת דוידוביץ') אף תיכנס לתוקף זכות הסירוב של בראון והיא תוכל להיכנס בנעלי הצעת דוידוביץ' על כל תנאיה.

21. מטעמים אלה, אין לקבל אף את טענת בראון בדבר "השלכות רוחבי" שעשויות להיות לקבלת הצעת דוידוביץ' על מעמדה של זכות הסירוב בהליכי כינוס. שהרי, כאמור, אין, לא היתה ולא תהיה כל פגיעה בזכות הסירוב של בראון כתוצאה מאישור הצעת דוידוביץ'. ההיפך הוא הנכון: זכות הסירוב נשארה בתוקפה, ובראון תוכלנה לממש את זכות הסירוב האמורה בדיוק לפי תנאיה בתוך 20 ימים ממועד אישורה על ידי בית המשפט הנכבד.

22. בהקשר זה נציין, כי חוות הדעת שהוגשה כנספח 2 לעמדת בראון, כלל וכלל אינה חוות דעת "כלכלית", כפי שבראון התיימרו להציגה. מדובר, כפי שעולה מתוכנה, בחוות דעת משפטית לכל דבר ועניין המנתחת את המעמד המשפטי של זכות הסירוב של בראון, ומנסה ללמד את בית המשפט הנכבד מהו הדין בעניין זה. אלא שאת זאת אין להתיר.

23. ואמנם, בתי המשפט עמדו לא אחת על כך שאין לאפשר הבאת חוות דעת מומחה בתחום המשפטי, שכן בית המשפט הוא המומחה היחיד לפרשנות הדין והמצב המשפטי, ורק הוא מכריע בשאלות משפטיות, מורכבות ככל שיהיו. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט כבוב בהחלטה שניתנה בת"פ (ת"א) 40162/05 מ"י נ' אביב אלגור (פורסם בנבו, 12.02.2008) (להלן: עניין אביב אלגור):

"מצאתי כאמור לדחות את העתירה להגשת חוות דעתה של ד"ר חביב סגל כחוות דעת מומחית, משום שמדובר בנושא משפטי צרף שמצוי בשיקול דעתו הבלעדי של בית המשפט, ועל כן אין בשום פנים ואופן להיזקק לחוות דעת של מומחה משפטי שהיא בגדר חציית גבול סמכותו של בית המשפט."

24. ואמנם, בדומה לחוות הדעת שהוגשה בעניין אלגור, אף חוות דעתו של פרופ' עדי אייל בעניינינו, שצורפה כנספח 2 לעמדת בראון, היא חוות דעת בנושא משפטי מובהק שלא היה מקום להגישו, חרף הניסיון המאוץ להציגה כחוות דעת כלכלית. על כן, יתבקש בית המשפט הנכבד להתעלם מהאמור בחוות דעת זו.

ג. לא יכולה להיות מחלוקת על כך שהצעת דוידוביץ' עדיפה כלכלית

25. כפי שפורט בהרחבה בבקשה הדחופה למתן הוראות שהגיש דוידוביץ' ביום 20.2.2017 (בקשה מס' 13) ובתגובת דוידוביץ' לבקשת הכונסים לאשר את הצעת אילקורפ, שהוגשה ביום 28.2.2017, כמו גם בדברים שאמר הח"מ בדיון שהתקיים בפני בית המשפט הנכבד ביום 2.3.2017, הצעת דוידוביץ' עדיפה על הצעת אילקורפ מכל בחינה אפשרית.

26. הדבר נכון הן לגבי הצעת דוידוביץ' המקורית שעמדה על סך של 100 מיליון ₪, ואשר צורפה להודעת העדכון של הכונסים מיום 2.3.2017; הן לגבי ההצעה בסך 102 מיליון ₪ שצוינה בהודעת העדכון שהוגשה מטעם דוידוביץ' ביום 2.3.2017; היא נכונה לגבי ההצעה בסך 106 מיליון ₪, שניתנה במהלך הדיון שהתקיים ביום 2.3.2017; והיא נכונה על אחת כמה וכמה ביחס להצעת דוידוביץ' הנוכחית שעומדת על 110 מיליון ₪, סכום שהצעת אילקורפ אפילו לא מתקרבת אליו! בעניין השוואת הצעות אלה מצורפת לתגובה זו חוות דעתו של ד"ר שלומי פריזט (לשעבר הכלכלן הראשי וממלא מקום הממונה על ההגבלים העסקיים) המשווה את ההצעות ומלמדת כי הצעות דוידוביץ' עדיפות על פני הצעת אילקורפ/בראון מכל בחינה שהיא. ואמנם עיון בחוות דעתו של ד"ר פריזט מלמד כי הצעת דוידוביץ' שעמדה על 100 מיליון ₪ עדיפה מבחינת השווי לנושים על פני הצעת אילקורפ. ואילו מטבע הדברים ההצעה המעודכנת של דוידוביץ' (110 מיליון ₪) גבוהה בהרבה מהצעת אילקורפ בכל תרחיש. בעניין זה קובע ד"ר פריזט לאחר ניתח ארוך של פרטי ההצעות כדלקמן:

"מכל האמור לעיל ברור כי מבחינת הנושים, הצעת דוידוביץ' [הראשונה שעמדה על 100 מיליון ₪] עדיפה על הצעת אילקורפ, וברור כי דברים אלה נכונים באופן מובהק בכל הנוגע להצעת דוידוביץ' המעודכנת [שעומדת על סך של 110 מיליון ₪]. ובשני המקרים ברור שהצעות דוידוביץ' עדיפות משמעותית בכל מקרה של תרחיש תשלום מס."

27. לא נחזור להלן על הטענות וההשוואות שנעשו הן בכתבי בית הדין והן במהלך הדיון ביום 2.3.2017. וכבר הובהרו דיין. נתייחס רק לטענות המופרכות החדשות שהעלו בראון בכל הנוגע לעדיפות של הצעתו (כביכול) בכל הנוגע לאופציית הוט ולחברות הטכנולוגיה (חברות הסטארט אפ) המוחזקות בידי מוניטין.

28. כך טוענות בראון כי נוכח מנגנון ההתאמה המלא שנקבע בהצעת דוידוביץ', לדוידוביץ' יש (כביכול) תמריץ שלילי להשיא את התמורה בגין אופציית הוט, ועל כן יש, לטענתו, "כשל ברכיב הפיננסי המשמעותי ביותר" של ההצעה. בכל הכבוד הראוי, מדובר בטענה שאינה מחזיקה מים. איזה כשל ואיזה תמריץ שלילי יכולים להיות, כאשר המכירה של אופציית הוט מנוהלת על ידי מינהלת שבה הכונסים מהווים רוב מוחלט? (ראה סעי' 11.7 להסכם דוידוביץ').

29. יתרה מכך, כפי שהבהיר עו"ד מטרי בדיון שהתקיים ביום 2.3.2017 (עמ' 4, שורות 18-20 לפרוטוקול הדיון), הרי שבעניין אופציית הוט כבר נחתם הסכם למכירת האופציה וכל שנותר הוא לקבל הערכת שווי של מעריך שווי זך לשווייה של האופציה. כאשר על בסיס אותה הערכת שווי אמורה חברת Cool Holdings (בעלת השליטה בהוט) לשלם למוניטין את התמורה שהיא התחייבה לשלם. איזו השפעה, אם כן, יכולה להיות לדוידוביץ' על התמורה שתקבל בפועל בגין אופציית הוט? כאשר הדברים נמצאים כבר בידי מעריך שווי חיצוני?

30. אשר לחברות הטכנולוגיה המוחזקות בידי מוניטין, טוענות בראון כי 8 מיליון ₪ הם סכום ימרני בתמורה לחברות אלה. מדובר בטענה תמוהה. נזכיר כי הסכום שבראון טוענת שהצעתה שווה (106 מיליון ש"ח) מבוסס על התמורה המשוערת (בסך של 8 מיליון ₪) שאמורה כביכול להתקבל ממכירת חברות אלה! כאשר למעשה בעסקת אילקורפ התמורה לנושים בגין חברות אלה מותנית

במכירתן בפועל (תמורת הסכום האמור). ואם כך הוא, כי אז לאור עמדת בראון הנוכחית כי מדובר "בסכום יומרני", **בראון למעשה מודות כי השווי האמיתי של הצעת אילקורפ אינו 106 מיליון ₪**, כפי שהתיימרו להציגו **אלא סכום נמוך יותר שאינו משקף שווי יומרני לחברות האמורות.**

31. לעומת זאת, ובניגוד להצגת הדברים המעוותת בעמדת בראון, לפי הצעת דוידוביץ' הכונסים מקבלים 110 מיליון ₪ בוודאות מלאה בין אם שווי אותן חברות סטארט אפ הינו 8 מיליון ₪ ובין אם שווין הוא אפילו שווי שלילי (כתוצאה מהצורך להזרים כספים נוספים לתוך חברות אלה). בנוסף, קובעת הצעת דוידוביץ' כי ככל שתהיה הצלחה במכירת החברות האמורות בתמורה העולה על 8 מיליון ₪, יקבלו הכונסים סכומים נוספים מעבר ל-110 מיליון ₪, בגין התמורה העודפת שהתקבלה ממכירת אותן חברות.

32. **במילים אחרות: לפי הצעת דוידוביץ' הסכומים "היומרניים" בגין שבגי האחזקות בחברות הסטארט-אפ משולמים בפועל לכונסים, ואילו לפי עסקת אילקורפ הם נותרים "יומרניים".**

33. למעשה, למקרא עמדת בראון מתחזקת המסקנה החד משמעית כי להצעת דוידוביץ' עדיפות כלכלית ברורה על הצעת אילקורפ מכל בחינה שהיא. כך או כך, על מנת להסיר כל ספק שאולי נותר בהקשר זה, מצורפת לתגובה זו, כאמור, חוות דעתו **הכלכלית** של ד"ר שלומי פריזט, אשר משווה את ההיבטים הכלכליים של שתי ההצעות, ומלמדת עד כמה עדיפה הצעת דוידוביץ' על פני הצעת אילקורפ מכל בחינה שהיא.

"1" חוות הדעת הכלכלית של ד"ר שלומי פריזט מצורפת כנספח "1"

ד. יתרונות נוספים וכבדי משקל של הצעת דוידוביץ'

34. בעמדת בראון ניתן למצוא נימוקים שונים, לבר-נשייתיים, מדוע לטענתו, יש להעדיף את הצעת אילקורפ על פני הצעת דוידוביץ'. ואולם, בחינה מדוקדקת של נימוקים אלה מלמדת כי דווקא ההיפך הוא הנכון, וכי ישנם שיקולים נוספים התומכים דווקא בהצעת דוידוביץ'.

35. כך, טוענות בראון כי הצעתו עדיפה כיוון שהיא מעניקה כביכול את הבעלות בחברה לבעל מניות יחיד הוא אילקורפ (סעיף 94 לעמדת בראון), בעוד, שלטענתו, אישור הצעת דוידוביץ' תביא למצב של מאבקים בקרב בעלי המניות. ואולם, טענה זו מנוגדת לאמור ב"טבלת השוואה בין הצעת דוידוביץ' להצעת אילקורפ", שצורפה כנספח 3 לעמדת בראון. ואמנם, באותה טבלה (וכפי שאף הוסבר על ידי ב"כ בראון בדיון האחרון בבית המשפט) בראון הודתה כי היא **"מכניסה משקיעים נוספים, בימים אלה ממש (על חלקם ניתן היה ללמוד דרך העיתון ובידיעת הנושים המובטחים) אשר יבטיחו בסיס הון רחב במיוחד להמשך הדרך"**. במילים אחרות: אם תאושר הצעת אילקורפ, יהיו למוניטין **לפחות שלושה בעלי מניות (אילקורפ ועוד מספר משקיעים (ברבים) נוספים)**, זאת לעומת שני בעלי מניות בלבד היה ותתקבל הצעת דוידוביץ' (דוידוביץ' ואילקורפ).

36. בהקשר זה לא למותר להזכיר כי הגב' אלונה בראון עצמה הודתה, בדיון שהתקיים ביום 2.3.2017, כי היא לא ערכה עדיין בדיקת נאותות, וכי היא **"צריכה לבדוק תכנית כדי שהעיתון יהיה רווחי, אני עדיין לא יודעת איך עושים את זה"** (עמ' 19 ש' 28 לפרוטוקול). אלא שמדברים אלה עולה כי כשהגברת בראון גייסה משקיעים לעיתון, והציגה להם נתונים על אודות העיתון, **מדובר היה בנתונים שמבוססים על מידע חסר**. שכן הגב' בראון לא ערכה בדיקת נאותות. לדבריה. לא צריך

להכביר מילים על הפוטנציאל הנפיץ שטמון בגיוס משקיע לעסק, תוך הצגת תמונה חלקית של מצב הדברים ויצירת ציפיות נעדרות בסיס.

37. מהאמור עולה כי דווקא אם תתקבל הצעת אילקורפ/בראון יישלט העיתון על ידי מספר משקיעים (ולא משקיע בודד), שההתקשרות המדויקת ביניהם לא נחשפה בפני בית המשפט, ואשר קיים צפי לחיכוכים בינם לבין עצמם, בין בשל ריבוי בעלי המניות, ובין כיוון שנכנסו להשקעה על בסיס מידע חסר ותוכנית עסקית שאינה מגובשת.

38. לעומת זאת, אם תאושר הצעת דוידוביץ', יהפוך דוידוביץ' לבעל מניות שליטה ברור במוניטין, המחזיק ב-74.8% מהמניות, וזאת ללא בעיות תקציביות וללא צורך בגיוס משקיעים נוספים. נמצא שגם בהיבט פוטנציאל הסכסוך בין בעלי מניות, הצעת דוידוביץ' עדיפה.

39. לכך יש להוסיף, כי אין זה סוד שעיתון גלובס מצוי במצב כלכלי קשה, ועולה מידידת השאלה למי מהשניים (דוידוביץ' או בראון) יש יותר אורך רוח להתמודד עם ההפסדים הקיימים והצפויים בתקופה הקרובה בעיתון. בהקשר זה יש לציין, כי על פי הנתונים שהוצגו בחדר המידע טרם להתמחרות על עיתון גלובס, היו בקופת עיתון גלובס 5 מיליון ₪. והנה כעת, ארבעה חודשים מאוחר יותר מתברר (מעסקת אילקורפ) כי יש בקופת גלובס גירעון של 4 מיליון ₪, גרעון שהכונסים נדרשו לכסות מכספי מוניטין על פי עסקת אילקורפ. כלומר מדובר בהפסד של 9 מיליון ₪ ב-4 חודשים. ובכן היש ספק מי מהשניים (בראון או דוידוביץ') יוכל להתמודד ביתר קלות עם הפסדים שכאלה, ולמי מהשניים אין מניעה לממן הפסדים אלה עד לייצוב העיתון?! נדמה שהתשובה לשאלה זו ברורה.

40. בהקשר זה נזכיר כי בעוד שבראון מחפשת משקיעים, ובינתיים מבקשת לרוקן לחלוטין את קופת מוניטין כדי לממן את רכישת המניות, דוידוביץ' אינו סובל מבעיה תזרימית כלשהי, הוא אינו זקוק לחיפוש אחר משקיעים עלומים ומתחייב להותיר את הכספים המצויים בקופת מוניטין לטובת פעילות עיתון גלובס ופיתוחו. כלומר דוידוביץ' בנוי טוב יותר מבראון להתמודד עם המצוקות התזרימיות של עיתון גלובס.

41. בהתייחס להתחייבות זו של דוידוביץ' צוין בטבלת ההשוואה שצורפה כנספח 3 לעמדת בראון כי **"לא ברור מה נפקות הבטחה זאת, בפרט שלפחות 25% מהכספים האמורים שייכים לבראון"**. במשפט זה רב הנסתר על הגלוי, אולם דבר אחד עולה ממנו בברור: בראון אינן מבינות כי הכספים האמורים שייכים לחברת מוניטין (ולא להן) ואמורים לשמש את חברת מוניטין בראש ובראשונה לייצוב עסקיה של מוניטין ובהם עיתון גלובס. התייחסות זו של בראון מלמדת שוב כי בראון מתייחסות לכספי מוניטין כאילו היה זה רכושן שלהן (ולא רכוש החברה) וכי בכוננתן לבוזה כספים אלה במקום לעשות בהם שימוש לצורך שמירת קיומו של עיתון גלובס על 300 עובדיו.

42. לא זו אף זו, יש לזכור כי אילקורפ/בראון חייבות בעצמן כ-20 מיליון ₪ לקופת מוניטין (בגין הלוואות שניטלו ממנה בעבר ולא הוחזרו על ידן¹). כלומר, לא רק שעסקת אילקורפ תרוקן את כל הכספים המצויים בקופת מוניטין וזאת על מנת לשלם את רכישת המניות, אלא שספק רב אם

¹ בעניין הלוואות אילקורפ ראה דבריו של עו"ד מטרי בדיון המקדמי בבקשת הכונסים: "לעניין ההסכמה יש סיטואציה שאותו מי שצריך לדבר איתו [אילקורפ/בראון] רשום בספרי החברה כחייב לה 25 מיליון ש"ח...". (עמ' 8 ש' 8-9 לפרוטוקול הדיון מיום 12.01.2017), וכן, סעי' 11.11 לבקשת הכונסים לאישור הסכם אילקורפ.

כאשר בראון תשלט במוניטין היא תטרח להשיב לקופה את ההלוואה העצומה שנטלה ממנה (וכך תקלע את החברה למצוקה תזרימית גדולה עוד יותר).

43. טענה נוספת השזורה לכל אורך טענותיהן של בראון הינה בדבר המורשת המשפחתית של משפחת בראון. וכאילו "מורשת" זו, מצדיקה לתת לבראון את העיתון, גם אם הצעתה נחותה מהצעת דוידוביץ'. בטענה זו אין ממש. בנסיבות אלה אולי זה המקום לציין כי אגם שיש להוקיר את מורשתו של אבי המשפחה, חיים בר און ז"ל, אשר ייסד את עיתון גלובס, יש לזכור כי חיים בר און ז"ל העיד על עצמו כי הוא "האיש שסגר יותר עיתונים משהוא פתח". כך שבכונת דוידוביץ' לוודא כי מורשת סגירת העיתונים לא תישנה.

"2" עמוד אינטרנט בו מצוטט חיים בר און ז"ל מצורף כנספח "2".

44. טענה נוספת שמוזכרת בעמדת בראון ובטבלת ההשוואה שצורפה לה, נוגעת לשמירה על האתיקה העיתונאית. גם כאן טוענות בראון כאילו הן ישמרו על האתיקה, וכאילו דוידוביץ' לא. ושוב עולה השאלה על מה מבוססת הטענה האמורה. נזכיר כי בתקופה האחרונה נשמעות טענות על פגיעות מתמשכות שהיו בכללי האתיקה העיתונאית **בקרוב עיתונאי גלובס בתקופת פישמן-בראון. נשאלת השאלה היכן היתה הגב' אלונה בראון, ששימשה כחברת דירקטוריון גלובס בכל אותה עת?** מדוע לא נלחמה הגב' בראון על כללי האתיקה בשים לב לתפקידה כדירקטורית בעיתון, ומדוע אפשרה פגיעה בהם?! הרי יכלה היא לפעול, יכלה אפילו להגיש הליכים משפטיים מתאימים כשראתה פגיעה בכללי האתיקה, אולם היא העדיפה שלא לעשות דבר (ולהאשים בדיעבד את פישמן בכל התחלואים שהתגלו).

45. כנראה שנוח הרבה יותר להפנות אצבע מאשימה ל"שחקן החדש" דוידוביץ', ולהעלות טענות ספקולטיביות חסרות כל ביסוס עובדתי, בדבר פגיעה אפשרית מצדו בחופש העיתונאי. למרבה הצער, מדובר בספקולציות המבוססות על דעות קדומות, שלא לומר גזעניות, כלפי בני העדה הרוסית. די לקרוא את האמור בשורת "זהות הרוכשים" בטבלת ההשוואה שצורפה כנספח 3 לעמדת בראון, כדי להבין שמהעמדה האמורה עולה ריח חריף של שנאת זרים בלתי ראויה (וללא ספק, גם לא אתית):

"משפחת בר און היא משפחה ישראלית מושרשת זה דורות ציבוריות, בחברה ובכלכלה הישראליות, מוכרת ופועלת שנים רבות בשוק הישראלי..."

מר דוידוביץ' אינו תושב ישראל, ואינו מוכר בה"

46. מדוע העובדה שדוידוביץ', אזרח ישראלי, שאינו חי בישראל ומנהל את עסקיו המצליחים ברחבי העולם, צריכה לעמוד לו לרועץ כאשר הוא מבקש להשקיע את הונו בפיתוח עיתון גלובס מתוך מטרה להביא לשגשוגו?!

47. לא למותר להזכיר כי מר לאוניד נבולין (גם הוא רוסי) הוא אחד מבעלי ומנהלי עיתון הארץ ומחזיק כ-20% ממניותיו, וכי מר לן בלוטניק (גם הוא ממוצא רוסי) הוא בעל השליטה בערוץ 10. האם יש טענה כאילו בעיתון הארץ אין עיתונות חופשית? האם מישוהו יכול לטעון כאילו בערוץ 10 אין חופש עיתונאי? נראה כי הדברים ברורים - ההנחה כי מי שמגיע מרוסיה לא יידע לשמור על אתיקה עיתונאית נובעת משנאת זרים ותו לא, ואין בה ממש.

48. למעשה, מעשיו של דוידוביץ' דווקא מעידים על מחויבותו המוחלטת לעובדי עיתון גלובס בכלל ולכללי האתיקה העיתונאית ולחופש העיתונות בגלובס בפרט. כך, בניגוד לנטען בעמדת בראון, בפגישה שקיים דוידוביץ' עם עובדי העיתון, בהם העיתונאים, הוא הבהיר כי האתיקה העיתונאית והחופש העיתונאי הם נושאים שברורים מאליהם מבחינתו וכי אין לו כל כוונה לפגוע בהם, ההיפך, הוא מעוניין לשמור עליהם בקפדנות. גישה זו באה לידי ביטוי גם בחתימתו של דוידוביץ' על הסכם קיבוצי, שצורף להודעה שהוגשה מטעם דוידוביץ' ביום 8.3.2017, ואשר כולל התחייבות לשמור על כללי האתיקה העיתונאיים. הדברים מקבלים ביטוי גם במכתב מטעם דוידוביץ', אותו ביקש לצרף לתגובתו זו, ואמנם במכתבו זה כותב מר דוידוביץ' בהקשר לשמירה על כללי האתיקה העיתונאיים, כדלקמן:

"אוסף ואצין כי אני תומך באופן מלא בעקרונות חופש העיתונות ובמעמדם העצמאי של העיתונאים והעורכים במערכת גלובס. אני מכבד את כללי האתיקה העיתונאית בישראל ובכוונתי ליישם אותם במלואם בגלובס".

"3" מכתבו של דוידוביץ' בשפה הרוסית, בצירוף תרגום חופשי לעברית, מצורף כנספח "3".

49. יתרה מכך, כפי שעולה ממכתבו של מר דוידוביץ', הרי שאין לו כל אינטרסים כלכליים או פוליטיים שעשויים להוות פוטנציאל לניגוד עניינים במסגרת פעילות עיתון גלובס. הוא לא חי בישראל ואין לו פעילות עסקית בישראל, למעט השקעות קטנות במספר חברות סטארט-אפ. יתרה מכך, דוידוביץ' אף מבהיר שאין לו כל כוונה להתערב בניהול השוטף של עיתון גלובס.

50. לעומת זאת, נזכיר כי הגב' אלונה בראון היא הבעלים והמנכ"לית של קרן "בית וגג" - קרן השקעות ענקית שעוסקת בפרויקטים של תמ"א 38, אשר גייסה מאות מיליוני ₪ מגופים מוסדיים ובהם בנקים ומוסדות פיננסיים (כך על פי הפרסום באתר האינטרנט של "בית וגג"). ברי, כי הדברים מלמדים על פוטנציאל עצום לניגוד עניינים דווקא מצד הגב' בראון.

"4" כתבה מאתר האינטרנט של גלובס בנוגע לקרן "בית וגג" ולמעורבותה של גב' אלונה בראון בקרן מצורפת כנספח "4".

"5" דו"ח BDI על קרן "בית וגג" מצורף כנספח "5".

51. בהקשר זה נבקש להבהיר מספר נקודות: ראשית, תמ"א 38 הוא נושא מורכב ועתיר רגולציה, שעיתון כלכלי (כגון גלובס) בוודאי נדרש לסקר. אך נוכח מעורבותה העמוקה של הגב' בראון בקרן בית וגג, ברור שצפוי פה פוטנציאל לניגוד אינטרסים דווקא במקרה בו בראון הופכות לבעלות השליטה בעיתון. שנית, במסגרת עיסוקה של הגב' אלונה בראון ב"בית וגג" יש לה התחייבויות כלפי כל אותם גופים מוסדיים ובהם בנקים ומוסדות פיננסיים אחרים מהם גייסה כספים, גורמים שאף אותם נדרש עיתון כלכלי לסקר חדשות לבקרים. התחייבויות אלה של בראון מצטרפות לחובות משפחת בראון לבנק הפועלים כפי שאלו תוארו גם בבקשת הכונסים מיום 20.2.2017 לאישור הסכם אילקורפ. ואמנם בבקשתם ציינו הכונסים כי "כחלק מהסכם אילקורפ, יושג הסדר בין בנק הפועלים לבין אילקורפ בעניין חובות בראון אחזקות ומחלוקות נוספות שיכול והתעוררו ביניהם" (סעי' 11.11 לבקשת הכונסים לאישור הסכם אילקורפ). כלומר שוב יש פוטנציאל קשה לניגוד עניינים. ויובהר, מר דוידוביץ' אינו טוען כי הגב' אלונה בראון תפעל בהכרח בניגוד עניינים, או כי היא מונעת מאינטרסים זרים. יחד עם זאת, בבואנו לבחון את הפוטנציאל לניגוד עניינים של

כל אחד מהצדדים, ברור כי הפוטנציאל של הגב' בראון להימצא במצב של ניגוד עניינים מול קשרים עסקיים אחרים שלה למשל עם המשקיעים בקרן "בית וגג" או עם גורמים רגולטוריים שעוסקים בנושא תמ"א 38 - גדול משמעותית מזה של דוידוביץ', אשר אינו מנהל כל עסקים בישראל.

52. כאן המקום להזכיר שוב את המורשת של משפחת בראון, אליה התייחסה הגב' אלונה בראון, בין היתר בראיון שנערך עמה בתכנית "עובדה", בו תיארה (דקה 5:42 עד דקה 6:52 לראיון) כיצד נהגה, בתור ילדה, להגיע עם אביה למסעדת אולימפיה, בה התכנסו בכירי הפוליטיקאים, אנשי העסקים ואנשי התקשורת בישראל. כך שאם ביחסי הון-שלטון-עיתון עסקינן, נראה כי הגב' בראון חוותה יחסים כאלה עוד משחר ילדותה, וככל שיש חשש כלשהו לניצול לרעה של יחסים כאלה, הרי שחשש זה טבעי יותר דווקא לבראון, ולא לדוידוביץ'.

53. לבסוף, נזכיר כי הצעתו של דוידוביץ' אף מיטיבה באופן משמעותי עם עובדי העיתון גלובס, הן העיתונאים והן אלה שאינם עיתונאים, זאת נוכח התחייבותו המפורשת של דוידוביץ' להזרים כספים להבטחת פעילותו ופיתוחו של העיתון, כמו גם התחייבותו להימנע מפיטורי עובדים (עיתונאים ושאינם עיתונאים) למשך פרק זמן של 18 חודשים וחתימתו על ההסכם הקיבוצי, כאמור לעיל.

54. בראון ניסו לנמק את ההבחנה שיצרו בין העיתונאים לעובדים שאינם עיתונאים בכך שבקרב העובדים שאינם עיתונאים ישנם כביכול עובדים רבים שמקבלים שכר גבוה ולכן יש קושי להבטיח את אותן זכויות לקבוצת העובדים שאינם עיתונאים. ואולם, על פי הנתונים שנמסרו לדוידוביץ' במסגרת הליכי הבדיקות שקדמו להתמחרות עולה כי גם בהקשר של עובדים בעלי שכר גבוה אין הבדל משמעותי בין שתי קבוצות העובדים (העיתונאים ושאינם עיתונאים) שכן מספר העובדים המשתכרים שכר חודשי הגבוה מ-20,000 ש"ח בחודש הוא כמעט זהה בשתי הקבוצות.

55. אין זה מפתיע, אם כן, שעובדי קבוצת גלובס שאינם עיתונאים, אשר מהווים את רוב עובדי גלובס (200 עובדים מתוך 300), מביעים את תמיכתם החד משמעית בהצעת דוידוביץ', על פני הצעת בראון. לעומת זאת, מסיבות השמורות עימם, בוחרים חלק מחברי המערכת (העיתונאים) לצדד דווקא בהצעת בראון, חרף העדיפות הברורה של הצעת דוידוביץ' בכל הפרמטרים האפשריים. בעניין זה יש לציין כי ביום שישי האחרון הפיצו ארבעה עורכים בכירים ממערכת העיתון גלובס, האחראים על רוב רובו של התוכן העיתונאי המפורסם בעיתון גלובס ובאתר גלובס מכתב ובו הביעו את תמיכתם הברורה בהצעת דוידוביץ'.

56. בעניין זה כתבו הארבעה כדלקמן:

"... [אנחנו] ארבעת עורכי העיתון הבכירים, האחראים מתוקף תפקידים על רוב רובו של התוכן העיתונאי המתפרסם בעיתון המודפס ובאתר האינטרנט שלו ... [מבקשים] להבהיר כי לא זו בלבד שאנו סבורים שהצעתו של מר דוידוביץ' לרכישת מוניטין עדיפה ... הסיבות לתמיכתנו בהצעת דוידוביץ' מפורטות בקצרה להלן:

א. הצעתו של דוידוביץ' עדיפה מבחינת היציבות הכלכלית ארוכת הטווח של גלובס, ויכולה להבטיח את עתידו. לצערנו בשנים האחרונות נדרשים כלי התקשורת בישראל להזרמות הון שוטפות ומתמשכות, עניין אשר המקבל ביטוי בהצעת דוידוביץ', אשר

התחייב לשריין את קופת ונכסי מוניטין לטובת פעילותו של גלובס, כמו גם ביכולותיו הכלכליות.

ב. ההצעה כוללת יחס שוויוני יותר אל כלל עובדי הארגון. יחס זה חשוב במיוחד לאור הקרע שנוצר בין עובדי גלובס על רקע הליכי המכירה, קרע שאותו אנו רואים בעצב ובצער. לטעמנו כלל עובדי העיתון, בלי קשר להשתייכותם המחלקתית, ראויים לאותו היחס ולאותם התנאים.

ג. וחשוב לא פחות: לאחר ששוחחנו עם מר דוידוביץ', וקיבלנו ממנו הבהרות ותשובות, נחה דעתנו כי הוא ישמור על עצמאות המערכת ועל החופש העיתונאי שהוא לב ליבו של גלובס."

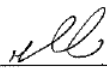
"6" מכתב ארבעת העורכים הבכירים של גלובס מצורף ומסומן "6".

57. ואם זו עמדתם של ארבעת העורכים הבכירים בגלובס סביר להניח כי מקרב 100 העיתונאים החברים בוועד העיתונאים של גלובס, וודאי יש כמה עיתונאים המעדיפים גם הם את הצעת דוידוביץ' וזאת בניגוד לעמדת וועד העיתונאים.

ה. סוף דבר

58. נוכח כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות מכל וכל את האמור בעמדת בראון ולאשר את הצעת דוידוביץ', כמפורט ברישא הבקשה.

59. תגובה זו נתמכת בתצהירו של עו"ד גדעון קינג, וכן בחוות דעתו של די"ר שלומי פריזט.


בלה פלד, עו"ד


שמוליק קסטוב, עו"ד

ב"כ דוידוביץ'

תצהיר

אני הח"מ, עו"ד גדעון קינג ת.ז. 061995445 לאחר שהוזהרתי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן מצהיר בזאת כדלקמן:

הנני נותן תצהירי זה בתמיכה לתגובה מטעם מר דוד דוידוביץ' (להלן: "דוידוביץ'") ל"התנגדות בר און ליהודעת העדכון" מטעם דוידוביץ' מיום 5.3.17 והתייחסות בר און לעמדת הכונסים והנושים" (להלן: "התגובה", "עמדת בר און").

1. במסגרת תגובה זו בית המשפט הנכבד יתבקש לדחות את הטענות המועלות בעמדת בראון, ולאשר את הצעת דוידוביץ' לרכישת מניות מוניטין, וזאת בנוסח ההסכם שצורף להודעת העדכון של עורכי הדין רוני מטרי ואיל רוזובסקי (להלן: "הכונסים") מיום 6.3.2017 בתוספת האמור בסעיפים 1-4 להודעת העדכון שהוגשה מטעם דוידוביץ' ביום 8.3.2017 (להלן: "הצעת דוידוביץ'"). הנני עו"ד במשרד עוה"ד קסוטו ושות'. דוידוביץ' הינו לקוח המשרד ועו"ד קסוטו ואני מייצגים אותו במסגרת ההליך הנדון.

2. בתשובת בראון לבקשת דוידוביץ' למתן הוראות לכונסים, שהוגשה ביום 26.2.2017 (להלן: "עמדת בראון המקורית"), נטען כי לא ניתן לערוך התמחרות בין דוידוביץ' לבראון כיוון שלבראון עומדת "זכות סירוב ראשון מכוח מסמכי ההתאגדות של החברה" (סעיף 31 לעמדת בראון המקורית, ההדגשה במקור). ואכן, כאמור בסעיף 32 לעמדת בראון המקורית, כאשר הן רכשו את מסמכי המכרז הן ציינו כי עשו זאת "כבעל זכות סירוב לרכישת מניות מוניטין המשועבדות לבנק לאומי ומכוח זכות סירוב זאת".

3. ואכן, אין מחלוקת כי לאילקורפ/בראון אמנם עומדת זכות סירוב. ואמנם, לכל אורך הדרך, הן בדיונים שנערכו בפני בית המשפט הנכבד, הן בכתבי בית הדין שהוגשו על ידי הצדדים, והן בטיוטות ההסכמים השונים שגובשו בין דוידוביץ' לכונסים (כולל הצעת דוידוביץ' האחרונה), הובהר שכל עסקה עם דוידוביץ' לרכישת מניות מוניטין כפופה לזכות הסירוב של בראון.

4. והנה, בעמדת בראון הנוכחית נדחקה זכות הסירוב לשוליים ובמקומה צצה לה לפתע פתאום - יש מאין - זכות חדשה היא: "זכות קדימה", שלא נזכרה עד לדין מיום 2.3.2017.

5. אלא שבראון טענו עד עתה לקיומה של "זכות סירוב" דווקא. כך למשל כאשר הועמדו מניות גלובס וכספים למכירה, לא טענו בראון כאילו קיימת להן זכות קדימה, וכי על הכונסים לנהל עימן מו"מ למכירת העיתון, אלא טענו כי קיימת להן זכות סירוב, וכי לכן הן לא היו צריכות להשתתף בהתמחרות, אלא להמתין לתוצאותיה.

6. עוד טוענות בראון כי הצעת אילקורפ, אשר גובשה במסגרת הליך הגישור, מהווה, כביכול, מימוש של זכות הסירוב ביחס לזכייתו של דוידוביץ' בהתמחרות לרכישת עיתון גלובס, שכן, כביכול, הצעת אילקורפ מבוססת על מחיר עיתון גלובס כפי שנקבע באותה התמחרות (45 מיליון ₪). ואולם, בטענה זו אין ממש, ואסביר:

- 6.1. ראשית, טענה זו מתעלמת מהעובדה, כי זכות הסירוב של אילקורפ, אשר מוגדרת בתקנון מוניטין, נוגעת למניות מוניטין בלבד, וכי אין לבראון זכות סירוב כלשהי ככל שהדבר נוגע למכירת עיתון גלובס.
- 6.2. שנית, אפילו בהמלצת המגשרת, כבי השופטת (בדימוס) הילה גרסטל, אין כל זכר לזכות הסירוב או לכך שההסדר שגובש במסגרת הליך הגישור מהווה, בדרך כזו או אחרת, מימוש של זכות סירוב כלשהי.
7. יתרה מכך, אפילו אם נלך לפי גישת בראון, ונניח (לצורך הדיון בלבד) כי עומדת להן זכות סירוב בכל הנוגע לרכישת עיתון גלובס (להבדיל מזכות סירוב בעניין עסקה במניות מוניטין), הרי שזכות זו מעולם לא מומשה על ידן וזאת מהטעמים הבאים:
- 7.1. ראשית, השווי האמיתי של עיתון גלובס לפי הצעת אילקורפ אינו 45 מיליון ₪ כנטען, שכן כפי שעולה מסעי' 27.4 לבקשת הכונסים מיום 21.2.2017, הרי שקודם כל לפי עיסקת אילקורפ מועברים 4 מיליון ₪ מתוך קופת המזומנים של מוניטין לכיסוי ההוצאות השוטפות וההפסדים שצבר עיתון גלובס. כלומר, למעשה התמורה האמיתית עבור עיתון גלובס לפי הצעת אילקורפ עומדת על סך של 41 מיליון ₪, אשר נמוכים ב-10% ממחיר הזכייה של דוידוביץ' בהתמחרות.
- 7.2. שנית, על פי סעיף 19(ב) לתקנון מוניטין, לבעל זכות הסירוב ניתן פרק זמן בן 20 ימים למימוש זכות הסירוב. כלומר, לו בראון ביקשו לממש את זכות הסירוב שלהן בגין זכיית דוידוביץ' בהתמחרות ביחס לרכישת עיתון גלובס - הרי שהיה עליהן לעשות זאת תוך 20 ימים מיום 14.12.2016 - היום שבו דוידוביץ' זכה בהתמחרות או לכל המאוחר בתוך 20 ימים מהיום שהכונסים הגישו את הבקשה בעניין מכירת גלובס לדוידוביץ' (יום 25.12.2016). אלא שהצעת אילקורפ נחתמה והוגשה לאישור בית המשפט הנכבד רק ביום 20.02.2017, זמן רב לאחר שחלף המועד למימוש זכות הסירוב.
8. אשר לטענת בראון על ריבוי הצעות מצד דוידוביץ' (טענה שאף הוקדש לה נספח הכולל טבלה שמפרטת את כל הצעות דוידוביץ'), אציין כי כל עוד לא אושר הסכם מסוים על ידי בית המשפט הנכבד, אין כל מניעה חוקית, מוסרית או הגיונית מלהמשיך ולנהל משא ומתן ולהציע הצעות משופרות.
9. אוסיף ואציין לגבי ריבוי הצעות כי בראון הן שהחלו לנהל משא ומתן עם הכונסים בנוגע לרכישת מניות מוניטין רק לאחר שדוידוביץ' כבר זכה בהתמחרות שהתקיימה ביחס לרכישת גלובס וכספים, וזאת במסגרת הליך הגישור, שכלל 9 ישיבות ארוכות (כך לפי הכונסים ולפי בראון). זאת ועוד, סביר להניח כי במהלך אותן 9 ישיבות ארוכות שנמשכו, כפי הנטען, לתוך הלילה נדונו עשרות הצעות שונות ומשונות של אילקורפ ובראון (ולא רק 12 הצעות כבעניינו של דוידוביץ').
10. יתרה מכך, אף לאחר שהוגשה הצעת אילקורפ לאישור בית המשפט הנכבד, הוסיפו בראון ואילקורפ ושיפרו את הצעתן. כך למשל, בדיון שנערך ביום 2.3.2017 התברר כי בלילה שקדם לדיון

חתמו בראון על הסכם קיבוצי עם ועד העיתונאים של עיתון גלובס, ואילו במהלך הדיון עצמו, בעקבות הערת בית המשפט הנכבד, הוסיפו בראון התחייבות מסוימת כלפי יתר העובדים.

11. כלומר, לא רק דוידוביץ' שינה ושיפר את הצעותיו, אלא גם בראון ואילקורפ עשו כן לא פחות.

12. זאת ועוד, חוות הדעת שהוגשה כנספח 2 לעמדת בראון, כלל וכלל אינה חוות דעת "כלכלית", כפי שבראון התיימרו להציגה. מדובר, כפי שעולה מתוכנה, בחוות דעת משפטית לכל דבר ועניין המנתחת את המעמד המשפטי של זכות הסירוב של בראון ואותה יש לדחות.

13. ובכל מקרה, הצעת דוידוביץ' עדיפה על הצעת אילקורפ מכל בחינה אפשרית: הדבר נכון הן לגבי הצעת דוידוביץ' המקורית שעמדה על סך של 100 מיליון ₪, ואשר צורפה להודעת העדכון של הכונסים מיום 2.3.2017; הן לגבי ההצעה בסך 102 מיליון ₪ שצוינה בהודעת העדכון שהוגשה מטעם דוידוביץ' ביום 2.3.2017; היא נכונה לגבי ההצעה בסך 106 מיליון ₪, שניתנה במהלך הדיון שהתקיים ביום 2.3.2017; והיא נכונה על אחת כמה וכמה ביחס להצעת דוידוביץ' הנוכחית שעומדת על 110 מיליון ₪.

14. בעניין השוואת הצעות אלה מצורפת לתצהיר זה חוות דעתו של ד"ר שלומי פריזט (לשעבר הכלכלן הראשי וממלא מקום הממונה על ההגבלים העסקיים) המשווה את ההצעות ומלמדת כי הצעות דוידוביץ' עדיפות על פני הצעת אילקורפ/בראון מכל בחינה שהיא. ואמנם, עיון בחוות דעתו של ד"ר פריזט מלמד כי הצעת דוידוביץ' שעמדה על 100 מיליון ₪ עדיפה מבחינת השווי לנושים על פני הצעת אילקורפ. והדברים נכונים ביתר שאת באשר להצעה המעודכנת של דוידוביץ' (110 מיליון ₪) הגבוהה בהרבה מהצעת אילקורפ בכל תרחיש.

15. בדומה, אין לקבל את הטענות החדשות שהעלו בר און בכל הנוגע לעדיפות של הצעתן בכל הנוגע לאופציית הוט ולחברות הטכנולוגיה (חברות הסטארט אפ) המוחזקות בידי מוניטין.

16. בראון טוענת כי נוכח מנגנון ההתאמה המלא שנקבע בהצעת דוידוביץ', לדוידוביץ' יש (כביכול) תמריץ שלילי להשיא את התמורה בגין אופציית הוט, ועל כן יש, לטענתן, "כשל ברכיב הפיננסי המשמעותי ביותר" של ההצעה. בכל הכבוד הראוי, מדובר בטענה חסרת בסיס שהרי איזה כשל ואיזה תמריץ שלילי יכולים להיות, כאשר המכירה של אופציית הוט מנוהלת על ידי מינהלת שבה הכונסים מהווים רוב מוחלט (ראה סעי' 11.7 להסכם דוידוביץ').

17. יתר על כן, כפי שהבהיר עו"ד מטרי בדיון שהתקיים ביום 2.3.2017 (עמ' 4, שורות 18-20 לפרוטוקול הדיון), הרי שבעניין אופציית הוט כבר נחתם הסכם למכירת האופציה וכל שנותר הוא לקבל הערכת שווי של מעריך שווי זר לשוויה של האופציה. כאשר על בסיס אותה הערכת שווי אמורה חברת Cool Holdings (בעלת השליטה בהוט) לשלם למוניטין את התמורה שהיא התחייבה לשלם. מכאן, שנדמה כי לדוידוביץ' לא יכולה להיות השפעה על התמורה שתקבל בפועל בגין אופציית הוט לבטח כאשר הדברים נמצאים כבר בידי מעריך שווי חיצוני.

18. אשר לחברות הטכנולוגיה המוחזקות בידי מוניטין, טוענות בראון כי 8 מיליון ₪ הם סכום יומרני

בתמורה לחברות אלה. מדובר בטענה מוזרה. אזכיר כי הסכום שבראון טוענת שהצעתה שווה (106 מיליון ש"ח) מבוסס על התמורה המשוערת (בסך של 8 מיליון ₪) שאמורה כביכול להתקבל ממכירת חברות אלה כאשר למעשה בעסקת אילקורפ התמורה לנושים בגין חברות אלה מותנית במכירתן בפועל (תמורת הסכום האמור). ואם כך בראון למעשה מודות כי השווי האמיתי של הצעת אילקורפ אינו 106 מיליון ₪, כפי שהתיימרו להציגו אלא סכום נמוך יותר שאינו משקף שווי יומרני לחברות האמורות.

19. לעומת זאת, לפי הצעת דוידוביץ' הכונסים מקבלים 110 מיליון ₪ בוודאות מלאה בין אם שווי אותן חברות סטארט אפ הינו 8 מיליון ₪ ובין אם שוויין הוא אפילו שווי שלילי (כתוצאה מהצורך להזרים כספים נוספים לתוך חברות אלה). בנוסף, קובעת הצעת דוידוביץ' כי ככל שתהיה הצלחה במכירת החברות האמורות בתמורה העולה על 8 מיליון ₪, יקבלו הכונסים סכומים נוספים מעבר ל-110 מיליון ₪, בגין התמורה העודפת שהתקבלה ממכירת אותן חברות.

20. למעשה, למקרא עמדת בראון מתחזקת הטענה כי להצעת דוידוביץ' עדיפות כלכלית ברורה על הצעת אילקורפ מכל בחינה שהיא. כך או כך, על מנת להסיר כל ספק שאולי נותר בהקשר זה, מצורפת לתצהיר זה, כאמור, חוות דעתו **הכלכלית** של ד"ר שלומי פריזט, אשר משווה את ההיבטים הכלכליים של שתי ההצעות, ומלמדת על עדיפות ברורה של הצעת דוידוביץ' על פני הצעת אילקורפ מכל בחינה שהיא.

"7" חוות הדעת הכלכלית של ד"ר שלומי פריזט מצורפת כנספח "1"

21. ועוד, בר און טוענות כי הצעתן עדיפה כיוון שהיא מעניקה כביכול את הבעלות בחברה לבעל מניות יחיד הוא אילקורפ (סעיף 94 לעמדת בראון), בעוד, שלטענתן, אישור הצעת דוידוביץ' תביא למצב של מאבקים בקרב בעלי המניות. ואולם, טענה זו מנוגדת לאמור ב"טבלת השוואה בין הצעת דוידוביץ' להצעת אילקורפ", שצורפה כנספח 3 לעמדת בראון.

22. ואמנם, באותה טבלה (וכפי שאף הוסבר על ידי ב"כ בראון בדיון האחרון בבית המשפט) בראון הודתה כי היא "מכניסה משקיעים נוספים, בימים אלה ממש (על חלקם ניתן היה ללמוד דרך העיתון ובידיעת הנושים המובטחים) אשר יבטיחו בסיס הון רחב במיוחד להמשך הדרך". במילים אחרות: אם תאושר הצעת אילקורפ, יהיו למוניטין לפחות שלושה בעלי מניות (אילקורפ ועוד מספר משקיעים נוספים), וזאת לעומת שני בעלי מניות בלבד היה ותתקבל הצעת דוידוביץ' (דוידוביץ' ואילקורפ) כאשר דוידוביץ' יהפוך לבעל מניות שליטה ברור במוניטין, המחזיק ב-74.8% מהמניות.

23. בהקשר זה לא למותר להזכיר כי הגב' אלונה בראון עצמה הודתה, בדיון שהתקיים ביום 2.3.2017, כי היא לא ערכה עדיין בדיקת נאותות, וכי היא "צריכה לבדוק תכנית כדי שהעיתון יהיה רווחי, אני עדיין לא יודעת איך עושים את זה" (עמ' 19 ש' 28 לפרוטוקול). דהיינו, בראון גייסה משקיעים לעיתון, והציגה להם נתונים על אודות העיתון, כאשר מדובר היה בנתונים שמבוססים על מידע חסר, שכן הגב' בראון לא ערכה בדיקת נאותות, לדבריה, על כל הנובע ומשמע מכך.

24. מהאמור עולה כי דווקא אם תתקבל הצעת אילקורפ/בראון יישלט העיתון על ידי מספר משקיעים (ולא משקיע בודד), שההתקשרות המדויקת ביניהם לא נחשפה בפני בית המשפט, ואשר קיימת אפשרות לא בלתי סבירה להתגלעות עתידית של מחלוקות בינם לבין עצמם, בין בשל ריבוי בעלי המניות, ובין כיוון שנכנסו להשקעה על בסיס מידע חסר ותוכנית עסקית שאינה מגובשת.

25. לכך יש להוסיף, כי אין זה סוד שעיתון גלובס מצוי במצב כלכלי קשה, ועולה מידית השאלה למי מהשניים (דוידוביץ' או בראון) יש יותר אורך רוח להתמודד עם ההפסדים הקיימים והצפויים בתקופה הקרובה בעיתון. בהקשר זה יש לציין, כי על פי הנתונים שהוצגו בחדר המידע טרם להתמחרות על עיתון גלובס, היו בקופת עיתון גלובס 5 מיליון ₪.

26. והנה כעת, ארבעה חודשים מאוחר יותר מתברר (מעסקת אילקורפ) כי יש בקופת גלובס גירעון של 4 מיליון ₪, גרעון שהכונסים נדרשו לכסות מכספי מוניטין על פי עסקת אילקורפ. כלומר מדובר בהפסד של 9 מיליון ₪ ב-4 חודשים. ובכך היש ספק מי מהשניים (בראון או דוידוביץ') יוכל להתמודד ביתר קלות עם הפסדים שכאלה, ולמי מהשניים אין מניעה לממן הפסדים אלה עד לייצוב העיתון!! נדמה שהתשובה לשאלה זו ברורה.

27. בהקשר זה אזכיר כי בעוד שבראון מחפשת משקיעים, ובינתיים מבקשת לרוקן לחלוטין את קופת מוניטין כדי לממן את רכישת המניות, דוידוביץ' אינו זקוק לחיפוש אחר משקיעים עלומים ומתחייב להותיר את הכספים המצויים בקופת מוניטין לטובת פעילות עיתון גלובס ופיתוחו. כלומר, נדמה כי דוידוביץ' בנוי טוב יותר מבראון להתמודד עם המצוקות התזרימיות של עיתון גלובס.

28. לא זו אף זו, יש לזכור כי אילקורפ/בראון חייבות בעצמן כ-20 מיליון ₪ לקופת מוניטין (בגין הלוואות שניטלו ממנה בעבר ולא הוחזרו על ידן²). כלומר, לא רק שעסקת אילקורפ תרוקן את כל הכספים המצויים בקופת מוניטין וזאת על מנת לשלם את רכישת המניות, אלא שקיים חשש שמא בראון לא תוכל להחזיר את ההלוואה העצומה שנטלה ממנה (וכך תקלע את החברה למצוקה תזרימית גדולה עוד יותר).

29. טענה נוספת השזורה לכל אורך טענותיהן של בראון הינה בדבר המורשת המשפחתית של משפחת בראון. וכאילו "מורשת" זו, מצדיקה לתת לבראון את העיתון, גם אם הצעתה נחותה מהצעת דוידוביץ'. בטענה זו אין ממש. בנסיבות אלה, ראוי לציין כי הגם שיש להוקיר את מורשתו של אבי המשפחה, חיים בר און ז"ל, אשר ייסד את עיתון גלובס, יש לזכור כי חיים בר און ז"ל העיד על עצמו כי הוא "האיש שסגר יותר עיתונים משהוא פתח". כך שמוטב היה אלמלא נטענה טענת המורשת שנטענה.

"8" עמוד אינטרנט בו מצוטט חיים בר און ז"ל מצורף כנספח "2".

30. טענה נוספת שמוזכרת בעמדת בראון ובטבלת ההשוואה שצורפה לה, נוגעת לשמירה על האתיקה

² בעניין הלוואות אילקורפ ראה דבריו של עו"ד מטרי בדיון המקדמי בבקשת הכונסים: "לעניין ההסכמה יש סיטואציה שאותו מי שצריך לדבר איתו [אילקורפ/בראון] רשום בספרי החברה כחייב לה 25 מיליון ש"ח...". (עמ' 8 ש' 8-9 לפרוטוקול הדיון מיום 12.01.2017) וכן, סעי' 11.11 לבקשת הכונסים לאישור הסכם אילקורפ.

העיתונאית. גם כאן טוענות בראון כאילו הן ישמרו על האתיקה, וכאילו דוידוביץ' לא. אזכיר כי בתקופה האחרונה נשמעות טענות על פגיעות מתמשכות שהיו בכללי האתיקה העיתונאית **בקרוב עיתונאי גלובס בתקופת פישמן-בראון. נשאלת השאלה היכן היתה הגב' אלונה בראון, ששימשה כחברת דירקטוריון גלובס בכל אותה עת?** מדוע לא נלחמה הגב' בראון על כללי האתיקה בשים לב לתפקידה כדירקטורית בעיתון, ומדוע אפשרה פגיעה בהם?! הרי יכלה היא לפעול, יכלה אפילו להגיש הליכים משפטיים מתאימים כשראתה פגיעה בכללי האתיקה.

31. כנראה שנוח הרבה יותר להפנות אצבע מאשימה ל"שחקן החדש" דוידוביץ', ולהעלות טענות ספקולטיביות חסרות כל ביסוס עובדתי, בדבר פגיעה אפשרית מצדו בחופש העיתונאי. למרבה הצער, מתקבל הרושם כי מדובר בטענות ובספקולציות המבוססות על דעות קדומות, שלא לומר גזעניות, כלפי בני העדה הרוסית. די לקרוא את האמור בשורת "זהות הרוכשים" בטבלת ההשוואה שצורפה כנספח 3 לעמדת בראון, כדי להבין שמהעמדה האמורה עולה ריח חריף של שנאת זרים בלתי ראויה (וללא ספק, גם לא אתית):

"משפחת בר און היא משפחה ישראלית מושרשת זה דורות בציבוריות, בחברה ובכלכלה הישראלית, מוכרת ופועלת שנים רבות בשוק הישראלי... מר דוידוביץ' אינו תושב ישראל, ואינו מוכר בה".

32. מדוע העובדה שדוידוביץ', אזרח ישראלי, שאינו חי בישראל ומנהל את עסקיו המצליחים ברחבי העולם, צריכה לעמוד לו לרועץ כאשר הוא מבקש להשקיע את הונו בפיתוח עיתון גלובס מתוך מטרה להביא לשגשוגו?!

33. לא למותר להזכיר כי מר לאוניד נבולין (גם הוא רוסי) הוא אחד מבעלי ומנהלי עיתון הארץ ומחזיק כ-20% ממניותיו, וכי מר לן בלוטניק (גם הוא ממוצא רוסי) הוא בעל השליטה בערוץ 10. האם יש טענה כאילו בעיתון הארץ אין עיתונות חופשית? האם משהו יכול לטעון כאילו בערוץ 10 אין חופש עיתונאי? נראה כי הדברים ברורים - ההנחה כי מי שמגיע מרוסיה לא יידע לשמור על אתיקה עיתונאית נובעת משנאת זרים ותו לא, ואין בה ממש.

34. למעשה, מעשיו של דוידוביץ' דווקא מעידים על מחויבותו המוחלטת לעובדי עיתון גלובס בכלל ולכללי האתיקה העיתונאית ולחופש העיתונות בגלובס בפרט. כך, בניגוד לנטען בעמדת בראון, בפגישה שקיים דוידוביץ' עם עובדי העיתון, בהם העיתונאים, הוא הבהיר כי האתיקה העיתונאית והחופש העיתונאי הם נושאים שברורים מאליהם מבחינתו וכי אין לו כל כוונה לפגוע בהם, ההיפך, הוא מעוניין לשמור עליהם בקפדנות. גישה זו באה לידי ביטוי גם בחתימתו של דוידוביץ' על הסכם קיבוצי, שצורף להודעה שהוגשה מטעם דוידוביץ' ביום 8.3.2017, ואשר כולל התחייבות לשמור על כללי האתיקה העיתונאיים. הדברים מקבלים ביטוי גם במכתב מטעם דוידוביץ', אותו ביקש לצרף לתצהיר זה, ואמנם במכתבו זה כותב מר דוידוביץ' בהקשר לשמירה על כללי האתיקה העיתונאיים, כדלקמן:

"אוסף ואציון כי אני תומך באופן מלא בעקרונות חופש העיתונות ובמעמדם העצמאי של העיתונאים והעורכים במערכת גלובס. אני מכבד את כללי האתיקה העיתונאית בישראל ובכוונתי ליישם אותם במלואם בגלובס".

”9” מכתבו של דוידוביץ’ בשפה הרוסית, בצירוף תרגום חופשי לעברית, מצורף כנספח ”3”.

35. יתרה מכך, כפי שעולה ממכתבו של מר דוידוביץ’ ומהמידע שהוא מסר לי, הרי שאין לו כל אינטרסים כלכליים או פוליטיים שעשויים להוות פוטנציאל לניגוד עניינים במסגרת פעילות עיתון גלובס. מהמידע שהוא מסר לי הוא לא חי בישראל ואין לו פעילות עסקית בישראל, למעט השקעות קטנות במספר חברות סטארט-אפ. יתרה מכך, דוידוביץ’ אף מבהיר שאין לו כל כוונה להתערב בניהול השוטף של עיתון גלובס.

36. לעומת זאת, אזכיר כי הגב’ אלונה בראון היא הבעלים והמנכ”לית של קרן ”בית וגג” - קרן השקעות העוסקת בפרויקטים של תמ”א 38, אשר גייסה מאות מיליוני ₪ מגופים מוסדיים ובהם בנקים ומוסדות פיננסיים (כך על פי הפרסום באתר האינטרנט של ”בית וגג”). ברי, כי הדברים מלמדים על פוטנציאל עצום לניגוד עניינים דווקא מצד הגב’ בראון.

”10” כתבה מאתר האינטרנט של גלובס בנוגע לקרן ”בית וגג” ולמעורבותה של גב’ אלונה בראון בקרן מצורפת כנספח ”4”.

”11” דו”ח BDI על קרן ”בית וגג” מצורף כנספח ”5”.

37. בהקשר זה אבקש להבהיר מספר נקודות: ראשית, תמ”א 38 הוא נושא מורכב ועתיר רגולציה, שעיתון כלכלי (כגון גלובס) בוודאי נדרש לסקר. אך נוכח מעורבותה העמוקה של הגב’ בראון בקרן בית וגג, ברור שצפוי פה פוטנציאל לניגוד אינטרסים דווקא במקרה בו בראון הופכות לבעלות השליטה בעיתון.

38. שנית, במסגרת עיסוקה של הגב’ אלונה בראון ב”בית וגג” יש לה התחייבויות כלפי כל אותם גופים מוסדיים ובהם בנקים ומוסדות פיננסיים אחרים מהם גייסה כספים, גורמים שאף אותם נדרש עיתון כלכלי לסקר חדשות לבקרים. התחייבויות אלה של בראון מצטרפות לחובות משפחת בראון לבנק הפועלים כפי שאלו תוארו גם בבקשת הכונסים מיום 20.2.2017 לאישור הסכם אילקורפ.

39. ואמנם, בבקשתם ציינו הכונסים כי **”כחלק מהסכם אילקורפ, יושג הסדר בין בנק הפועלים לבין אילקורפ בעניין חובות בראון אחזקות ומחלוקות נוספות שיכול והתעוררו ביניהם”** (סעי’ 11.11 לבקשת הכונסים לאישור הסכם אילקורפ). כלומר, שוב יש פוטנציאל קשה לניגוד עניינים בין עסקיה האחרים של בר און וענייניה הפרטיים ובין העיתון.

40. ויובהר, מר דוידוביץ’ אינו טוען כי הגב’ אלונה בראון תפעל בהכרח בניגוד עניינים, או כי היא מונעת מאינטרסים זרים. יחד עם זאת, בבואי לבחון את הפוטנציאל לניגוד עניינים של כל אחד מהצדדים, ברור כי הפוטנציאל של הגב’ בראון להימצא במצב של ניגוד עניינים מול קשרים עסקיים אחרים שלה למשל עם המשקיעים בקרן ”בית וגג” או עם גורמים רגולטוריים שעוסקים בנושא תמ”א 38 - גדול משמעותית מזה של דוידוביץ’, אשר אינו מנהל כל עסקים בישראל.

41. כאן המקום להזכיר שוב את המורשת של משפחת בראון, אליה התייחסה הגב’ אלונה בראון, בין היתר בראיון שנערך עמה בתכנית ”עובדה”, בו תיארה (דקה 5:42 עד דקה 6:52 לראיון) כיצד

נהגה, בתור ילדה, להגיע עם אביה למסעדת אולימפיה, בה התכנסו בכירי הפוליטיקאים, אנשי העסקים ואנשי התקשורת בישראל. כך שאם ביחסי הון-שלטון-עיתון עסקינן, נראה כי הגב' בראון חוותה יחסים כאלה עוד משחר ילדותה, וככל שיש חשש כלשהו לניצול לרעה של יחסים כאלה, הרי שחשש זה טבעי יותר דווקא לבראון, ולא לדוידוביץ'.

42. לבסוף, אזכיר כי הצעתו של דוידוביץ' אף מיטיבה באופן משמעותי עם עובדי העיתון גלובס, הן העיתונאים והן אלה שאינם עיתונאים, זאת נוכח התחייבותו המפורשת של דוידוביץ' להזרים כספים להבטחת פעילותו ופיתוחו של העיתון, כמו גם התחייבותו להימנע מפיתורי עובדים (עיתונאים ושאינם עיתונאים) למשך פרק זמן של 18 חודשים וחתימתו על ההסכם הקיבוצי, כאמור לעיל.

43. בראון ניסו לנמק את ההבחנה שיצרו בין העיתונאים לעובדים שאינם עיתונאים בכך שבקרוב העובדים שאינם עיתונאים ישנם כביכול עובדים רבים שמקבלים שכר גבוה ולכן יש קושי להבטיח את אותן זכויות לקבוצת העובדים שאינם עיתונאים. ואולם, על פי הנתונים שנמסרו לדוידוביץ' במסגרת הליכי הבדיקות שקדמו להתמחרות עולה כי גם בהקשר של עובדים בעלי שכר גבוה אין הבדל משמעותי בין שתי קבוצות העובדים (העיתונאים ושאינם עיתונאים) שכן מספר העובדים המשתכרים שכר חודשי הגבוה מ-20,000 ₪ בחודש הוא כמעט זהה בשתי הקבוצות.

44. אין זה מפתיע, אם כן, שעובדי קבוצת גלובס שאינם עיתונאים, אשר מהווים את רוב עובדי גלובס (200 עובדים מתוך 300), מביעים את תמיכתם החד משמעית בהצעת דוידוביץ', על פני הצעת בראון. לעומת זאת, מסיבות השמורות עימם, בוחרים חלק מחברי המערכת (העיתונאים) לצדד דווקא בהצעת בראון, חרף העדיפות הברורה של הצעת דוידוביץ' בכל הפרמטרים האפשריים. בעניין זה יש לציין כי ביום שישי האחרון הפיצו ארבעה עורכים בכירים ממערכת העיתון גלובס, האחראים על רוב רובו של התוכן העיתונאי המפורסם בעיתון גלובס ובאתר גלובס מכתב ובו הביעו את תמיכתם הברורה בהצעת דוידוביץ'.

45. בעניין זה כתבו הארבעה כדלקמן:

"... [אנחנו] ארבעת עורכי העיתון הבכירים, האחראים מתוקף תפקידים על רוב רובו של התוכן העיתונאי המתפרסם בעיתון המודפס ובאתר האינטרנט שלו ... [מבקשים] להבהיר **כי לא זו בלבד שאנו סבורים שהצעתו של מר דוידוביץ' לרכישת מוניטין עדיפה ... הסיבות לתמיכתנו בהצעת דוידוביץ' מפורטות בקצרה להלן:**

א. הצעתו של דוידוביץ' עדיפה מבחינת היציבות הכלכלית ארוכת הטווח של גלובס, ויכולה להבטיח את עתידו. לצערנו בשנים האחרונות נדרשים כלי התקשורת בישראל להזרמות הון שוטפות ומתמשכות, עניין אשר המקבל ביטוי בהצעת דוידוביץ', אשר התחייב לשריון את קופת ונכסי מוניטין לטובת פעילותו של גלובס, כמו גם ביכולותיו הכלכליות.

ב. ההצעה כוללת יחס שוויוני יותר אל כלל עובדי הארגון. יחס זה חשוב במיוחד לאור הקרע שנוצר בין עובדי גלובס על רקע הליכי המכירה, קרע שאותו אנו רואים בעצב ובצער. לטעמנו כלל עובדי העיתון, בלי קשר להשתייכותם המחלקתית, ראויים לאותו

היחס ולאותם התנאים.

ג. וחשוב לא פחות: לאחר ששוחחנו עם מר דוידוביץ', וקיבלנו ממנו הבהרות ותשובות, נחה דעתנו כי הוא ישמור על עצמאות המערכת ועל החופש העיתונאי שהוא לב ליבו של גלובס."

"12" מכתב ארבעת העורכים הבכירים של גלובס מצורף ומסומן "6".

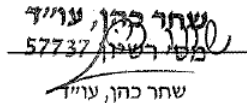
46. ואם זו עמדתם של ארבעת העורכים הבכירים בגלובס סביר להניח כי מקרב 100 העיתונאים החברים בוועד העיתונאים של גלובס, וודאי יש כמה עיתונאים המעדיפים גם הם את הצעת דוידוביץ' וזאת בניגוד לעמדת וועד העיתונאים.

47. זה שמי וזו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.


גדעון קינג

אישור עו"ד

אני הח"מ שחר כהן, מאשר בזאת כי ביום 12.3.17 הופיע בפני עו"ד גדעון קינג, המוכר לי באופן אישי, ולאחר שהזהרתיו כי עליו לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר נכונות תצהירו לעיל וחתם עליה בפניי.


שחר כהן, עו"ד
מס' רשיון 57737
שחר כהן, עו"ד

רשימת נספחים

מספר נספח	תוכן הנספח
"1"	חוות הדעת הכלכלית של ד"ר שלומי פריזט
"2"	עמוד אינטרנט בו מצוטט חיים בר און ז"ל
"3"	מכתבו של דוידוביץ' בשפה הרוסית, בצירוף תרגום חופשי לעברית
"4"	כתבה מאתר האינטרנט של גלובס בנוגע לקרן "בית וגג" ולמעורבותה של גב' אלונה בראון בקרן
"5"	דו"ח BDI על קרן "בית וגג"
"6"	מכתב ארבעת העורכים הבכירים של גלובס

נספח "1"

חוות הדעת הכלכלית של ד"ר
שלומי פריזט

השוואת ערכן של הצעות אילקורפ
ודוידוביץ' לרכישת 74.86% ממניות
מוניטין עיתונות בע"מ

ד"ר שלומי פריזט

מרץ 2017

אני, החתום מטה, ד"ר שלומי פריזט נושא ת.ז. שמספרה 025501131, נתבקשתי על ידי עו"ד שמוליק קסוטו ועו"ד גדעון קינג, באי כוחו של מר חוד דוידוביץ' ("דוידוביץ'") לערוך השוואה בין הצעת אילקורפ בע"מ ("אילקורפ") והצעותיו של דוידוביץ' לרכישת 74.86% ממניות חברת מוניטין עיתונות בע"מ כפי שאלו הוצגו במסגרת תיק פר"ק 32206-09-16. זאת, בהיבט אופן חישוב ערכה הכלכלי של התמורה המוצעת בכל אחת מן ההצעות בשים לב לרכיבי סיכון ואי וודאות הגלומים בהן, בחבות מס אפשרית, בהפרשי עיתוי בקבלת הסכומים ובהשפעתה של כל אחת מן ההצעות על יתרות המזומנים בקופת החברה.

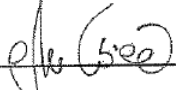
בפרט, נתבקשתי להתייחס להצעות הבאות:

1. הצעת אילקורפ כפי שזו הוצגה בבקשת הכונסים למתן הוראות אשר הוגשה לבית המשפט ביום 20 פברואר 2017 ("הצעת אילקורפ");
2. הצעת דוידוביץ', כהגדרתה בהודעת העדכון מטעם הכונסים אשר הוגשה לבית המשפט ביום 2 מרץ 2017 ("הצעת דוידוביץ'");
3. הצעת דוידוביץ' המשופרת כפי שזו הוצגה בהודעת עדכון נוספת מטעם דוידוביץ' אשר הוגשה ביום 5 מרץ 2017 ("הצעת דוידוביץ' המשופרת");

חוות דעתי זו ניתנת על בסיס נתונים ומצגים אשר הוצגו בפני על ידי באי כוחו של מר דוידוביץ' ולא נבדקו או אומתו על ידי באופן עצמאי. לצורך הכנת חוות הדעת עיינתי בחלק מכתבי בית הדין ופרוטוקולי הדיונים בתיק הפירוק הנזכר לעיל.

אני נתן חוות דעת זו במקום עדות בבית משפט ומצהיר בזאת כי ידוע לי היטב שלעניין הוראות החוק בדבר עדות שקר באזהרה בבית המשפט, דין חוות דעתי זו, כשהיא חתומה על ידי, כדין עדות באזהרה שנתתי בבית המשפט.

פרטי השכלתי וניסיוני המקצועי מצורפים לחוות דעת זו כנספח.


ד"ר שלומי פריזט

תל אביב, 9 מרץ 2017

א. הטיפול בהפרשי עיתוי ואי וודאות בקשר עם תקבולים והוצאות עתידיים

1. בהודעת העדכון מטעם הכונסים ("הודעת העדכון"), מיום 2 מרץ 2017 מוצגת טבלת השוואה בין הצעת אילקורפ והצעת דוידוביץ' המעודכנת¹. בטבלה זו, כמו גם בנספח 6 להודעת העדכון, מסכמים הכונסים את התקבולים הצפויים בהצעת אילקורפ ובהצעת דוידוביץ' ועורכים השוואה ביניהן.

2. אופן החישוב המוצג בהודעת העדכון מתעלם ממספר פרמטרים מרכזיים המשפיעים על הערך הכלכלי של ההצעות השונות ולכן אינו יכול לשמש בסיס לקבלת החלטה בשאלת עדיפותה של הצעה אחת על האחרת:

2.1 הפרשי עיתוי בזרם התקבולים - כספים שישולמו לקופת הנושים יוכלו לשמש את הבנקים הנושים (פועלים ולאומי) ליצירת זרם הכנסות באמצעותם. מטבע הדברים, ככל שתשלום מסוים ישולם במועד קרוב יותר, הרי ערכו מנקודת מבטם של הנושים יהיה גבוה יותר בהשוואה לתקבול בערך נומינלי זהה אך שישולם במועד עתידי רחוק. על פי נתוני בנק ישראל, שיעור התשואה על ההון במערכת הבנקאית בתקופה יוני 2015 עד יוני 2016 עמד על 10% בממוצע². לכן, על מנת לערוך השוואה בין הצעות הנבדלות זו מזו בפרישת התקבולים יש להזוין את התקבולים למונחי ערך נוכחי על פי שיעור תשואה של 10% ולא ניתן לסכום את התקבולים נומינלית, כפי שנהגו הכונסים, בהתעלם מהפרשי העיתוי כאמור.

2.2 אי וודאות בקשר עם גובהם של התקבולים - גובהם של חלק מהתקבולים בהצעת אילקורפ אינו וודאי. כך, לגבי ערכן של חברות הסטארט-אפ קיימת הערכה בלבד וכך גם לגבי היקף ועיתוי התשלומים שיתקבלו בחברת גלובסקום. לפיכך, על מנת לערוך השוואה אינפורמטיבית בין ההצעות, יש לבודד את רכיבי חוסר הוודאות כאמור ולנתח את השפעתם על התמורה הכוללת הגלומה בכל הצעה.

2.3 אי וודאות בקשר עם גובה ההוצאות הדרוש לצורך קבלת התקבולים - הצעת אילקורפ מנכה מתקבולי הכונסים הוצאות שונות הקשורות במימוש הנכסים לרבות הטיפול בהיבטי המיסוי שעלולים להתעורר. הוצאות אלו כוללות הוצאות שסכומן לא הובא לידיעת בית המשפט למרות שהן כבר נתגבשו לפחות בחלקן (כגון הוצאות הגישור,

¹ ראה הודעת עדכון מטעם הכונסים, 2 מרץ 2017 בעמוד 5.

² ראה: מערכת הבנקאות בישראל, סקירה חצי שנתית 2016, איור 1. בקישור:

<http://www.boi.org.il/he/NewsAndPublications/RegularPublications/DocLib4/HalfYearReportts/SkiraHalf2016/figure1.pdf>

ייער כי שיעורי התשואה בבנק לאומי ובבנק פועלים היו גבוהים ממוצע זה בשנים 2015-2016.

הוצאות עו"ד הדירקטוריון, הוצאות שכר דירקטורים, דמי הסתגלות למנכ"ל ועלויות היועץ מר אופנהיים³). הוצאות אלו כוללות גם סכומים עתידיים שישולמו בקשר עם מימוש הנכסים וטיפול בנושאי המיסוי הכרוך במימוש הנכסים – שסכומן לא ידוע ולא הובא בחשבון בעת השוואת ההצעות⁴. על מנת שניתן יהיה להשוות בין הצעות דידוביץ' והצעת אילקורף יש לפיכך להעריך את היקף ההוצאות בהן יחויבו הכונסים בכל אחת מהן, דבר שלא נעשה בעת הצגת חישובי הכונסים.

2.4. אי וודאות בקשר עם חיובי המס בהם תחויב קופת הנושים – בהצעת אילקורף חלק ניכר מהתמורה מקורה בחלוקת דיבידנד בעין ממוניטין לכונסים. על פי מידע שהעבירו אלי באי כוחו של דידוביץ', קיים סיכוי לא מבוטל שדיבידנדים אלו יחויבו במס בגובה 30%, זאת לאור העובדה שמניות מוניטין חולטו והן מוחזקות כעת על ידי חברות הנאמנות של הבנקים כך שאין המדובר בדיבידנד רגיל. תשלומי מיסים אלו או אף ההסתברות להתרחשותם לא באו לידי ביטוי כלל בתחשיבי הכונסים, למרות שעל פי הסכם אילקורף תשלומי המיסים ייחשבו כחלק מהתמורה ששולמה לכונסים⁵.

3. לצורך פרישת התקבולים לכונסים על פני ציר הזמן הנחתי את ההנחות הבאות ("תרחיש הבסיס")⁶:

3.1. מועד הסגירה יתרחש חודשיים לאחר חתימת ההסכם. במועד זה יחולק דיבידנד המזומן בהצעת אילקורף.

3.2. התקבולים עבור אופציית הוט יתקבלו באמצע התקופה שבין מועד הסגירה והמועד המאוחר ביותר לקבלתם (15 חודש מהסגירה), כלומר 9.5 חודשים מחתימת ההסכם.

3.3. כספי גלובסקום יתקבלו על פני שלוש שנים החל מהחודש ה-12 לאחר החתימה ועד החודש ה-36 (שליש בחודש ה-12, שליש נוסף בחודש ה-24 ושליש נוסף בחודש ה-36). עוד הונח שהסתברות הגבייה של כספי גלובסקום עומדת על 78%.

3.4. כספי מכירת חברות הסטארט-אפ יתקבלו על פני ארבע שנים החל מהחודש ה-12 לאחר החתימה בו יתקבל לראשונה רבע מהכספים ועד לחודש ה-48 בו יתקבל הרבע האחרון. עוד הונח שערכן של חברות הסטארט-אפ יהיה 40% מהערכת אילקורף שעמדה על כ-8

³ ראה ס' 4.5.1 להסכם אילקורף אשר צורף כנספח 2 לבקשת הכונסים מיום 20 פברואר 2017 ("הסכם אילקורף").
⁴ ראה להמחשה סעיפים 4.6.2, 4.6.4, 4.7.3, 4.9, 4.10, 4.13.3-4 להסכם אילקורף וכן ראה עלויות ביטוח דירקטורים בסעיף 4.5.1.

⁵ ראה ה"ש לעיל וכן ס' 8.4 להסכם אילקורף.

⁶ הנחות העבודה נתקבלו מבאי כוחו של דידוביץ'.

⁷ עו"ד מטרי התייחס לסיכויי גביית תקבולי גלובסקום בהקשר זה במילים "...זה יחסית ברמת ודאות טובה". ראה פרוטוקול הדיון מיום 1 מרץ 2017 בעמוד 5 בשורה 3.

מלש"ח וזאת בשים לדברים שנאמרו על ידי הכונסים בדיון לגבי הסיכויים הבעייתיים בכל הנוגע לגביית כספים אלה ראה עמ' 5 שורות 4-5 לפרוטוקול הדיון⁸.

3.5. הוצאות העסקה הישירות שייגרעו מקופת הנושים יעלו לכדי מיליון ₪⁹. מהן 50% ישולמו עד מועד הסגירה, 30% נוספים במועד קבלת כספי אופציית הוט והיתרה בחלקים שווים בין החודשים ה-12 וה-48 ממועד החתימה.

3.6. הוצאות העסקה הנוספות שייגרעו מקופת הנושים (טיפול בהיבטי המיסוי הנוגעים למכירת הנכסים, טיפול במכירת חברות הסטארט-אפ ולגביית תמלוגי גלובסקום) יעלו לכדי מיליון ₪ נוספים (בשל הצורך להפעיל עורכי דין, רואי חשבון, שמאים ויועצים נוספים למימוש כל הנכסים האמורים). מהן, 90% ישולמו בחלקים שווים 12,24,36 חודשים לאחר החתימה ו-10% נוספים בחודש ה-48 לאחר החתימה.

4. כמו כן הנחתי שתמורת אופציית הוט נטו תעמוד על סך 38,747,536 ₪. כיוון שמנגנון ההתאמה בהצעות דוידוביץ' ומנגנון החלוקה בעין בהצעת אילקורפ צפויים להניב סכומים זהים בהקשר לאופציה זו, אין משמעות של ממש להנחה זו בהמשך¹⁰.

5. הלוח הבא מציג השוואה בין הסכומים הנומינליים בהצעת אילקורפ בפרישה על פני זמן כפי שאלו הוצגו בתחשיבי הכונסים לעומת הערכים בתרחיש הבסיס כפי שזה תואר לעיל. מטעמי נוחות מוצגים הסכומים לשני הנושים (בנק לאומי ובנק הפועלים) יחד (כלומר עבור 74.86% מהמניות):

⁸ עו"ד מטרי התייחס לסיכוי גביית הכספים מחברות הסטארט-אפ "... זה כל תבורת הייטק ושם יש אי וודאות, יכול להיות שזה יותר, פחות ולפעמים אפס".

⁹ מדובר באומדן שמרני לאור העובדה שעל פי ס' 51 להתנגדות בר און להודעת העדכון מטעם דוידוביץ', עלות הגישור לבדה עמדה על כמיליון ₪.

¹⁰ טענת בדבר העדרן של בטוחות לחיובי דוידוביץ' בעת התאמת סכום התמורה מאופציית הוט כלפי מעלה וכן נושא התמריצים למימושה בסכום מירבי לאחר המועד האחרון בו יוכלו הכונסים לעשות זאת ימתחו בהמשך.

לוח 1: פרישת תשלומי אילקורפ על פני זמן, ש"ח

תקבולים בגיבוי הוצאות על פי תחיש הבסיס (בערכים מהוונים לפי 10% שנתי)	תקבולים על פי חישוב הכנסים (ערכים נומנליים)	תאור	חודשים מתחילה
4,300,000	4,500,000	תשלום בעת חתימה	0
42,737,510	43,721,817	תשלום בעת הסגירה בתוספת דיבידנד מזומן שיוחלק בסגירה ¹²	2
41,943,558	45,530,822	תמורת אופציות חוט בתוספת תשלום נוסף ¹³	9.5
1,902,133	3,801,533	שליש מהערכת שווי התקבולים מגלובסקום בתוספת רבע מהערכת השווי של חברות הסטארט-אפ	12
1,729,212	3,801,533	שליש מהערכת שווי התקבולים מגלובסקום בתוספת רבע מהערכת השווי של חברות הסטארט-אפ	24
1,572,011	3,801,533	שליש מהערכת שווי התקבולים מגלובסקום בתוספת רבע מהערכת השווי של חברות הסטארט-אפ	36
306,591	1,497,200	רבע מהערכת השווי של חברות הסטארט-אפ	48
94,491,016	106,654,439	סה"כ תקבולים	

¹¹ כל התקבולים בעמודה זו הם בגיבוי ההוצאות שיושטו על קופת הנשייה, על פי הפרשה כמפורט לעיל.

¹² ראה טעיפים 4.1, 2, 4 להסכם אילקורפ עבור הסכום הראשון וטעיף 4.8 עבור הדיבידנד.

¹³ לעניין התשלום המסך ראה טעיפים 4.1, 3 וכן 4.2, 3 להסכם אילקורפ.

6. הלוח לעיל מדגים באופן ברור את חשיבות שיקלולם של אי הוודאות בקשר לגובה התקבולים ולהתממשותם ושל הפרשי העיתוי בקביעת ערך ההצעה. ואמנם, על פי הנחות העבודה בתרחיש הבסיס, הצעתה של אילקורפ במונחי ערך נוכחי שווה **94,491,016** ₪ בלבד!
7. לשם השוואה, אציג בלוח שלהלן את שווייה של הצעת דוידוביץ'. לשם הנחות הנחתי כי תמורת אופציית הוט תתקבל באותו מועד שהונח לעיל עבור אילקורפ.
8. הצעת דוידוביץ' אינה מטילה על הכונסים הוצאות עסקה¹⁴.
9. הצעת דוידוביץ' מכילה רכיב "ביטוח שווי מלא" לתמורה שתתקבל בגין מכירת חברות הסטארט-אפ כך שתמורתם לא תפחת מהסכומים שחושבו על ידי הכונסים לצורך שיקלול הצעת אילקורפ (8 מלש"ח)¹⁵.
10. הצעת דוידוביץ' מכילה גם מנגנון התאמה מלא לערכה של אופציית הוט כך שניתן להתעלם לחלוטין משינויים בשווייה של האופציה, שכן אלו ישפיעו באופן זהה על הצעות דוידוביץ' ואילקורפ.

לוח 2: פרישת תשלומי הצעת דוידוביץ' המעודכנת על פני זמן

חודשים מחתימה	תיאור	הצעת דוידוביץ' המעודכנת (ערכים מהוונים לפי 10% שנתי)
0	תשלום בעת חתימה	10,000,000
2	יתרת התשלום בסגירה, בניכוי תמורת אופציית הוט	50,444,749
9.5	תמורת אופציית הוט (38,747,536)	35,931,461
12	***	-
24	***	-
36	***	-
48	***	-
	סה"כ תקבולים	96,376,211

¹⁴ בניגוד למצב בהצעת אילקורפ הרי שבהצעת דוידוביץ' תשלומי יועצים, גישור וכד' אינם מוטלים על הכונסים.

¹⁵ ראה סעיף 12 לחוזה דוידוביץ' מיום 1 מרץ 2017, המצורף כנספח 1 להודעת העדכון.

11. הצעת דיויבוי' מקדימה את היקף התשלומים באופן משמעותי זקן אינה חשופה לחשש מירידת ערך תקבולי גלובסקום או חברות הסטארט-אפ. לכן, ערכה במונחים מהווים עומד על **96,376,211 ₪**. קרי, הצעתו של דיויבוי' גבוהה בכ-2 מלש"ח מהצעת אילקורפ בתרחיש הבסיס.

12. כעת תוצג פרישת התקבולים מהצעת אילקורפ בתרחיש פחות אופטימי ובו מתקיים, מסף על ההנחות שבתרחיש הבסיס, גם אירועי מס בחלוקת דיבידנד:

לפי תרחיש זה הדיבידנד במזומן שתחלק מוניטין לכונסים וכן הדיבידנד בעין הכולל את זכויות אופציית הוט ואת הזכות לתמלוגי גלובסקום שיקבלו הכונסים יהיו כולם כפופים לתשלום מס דיבידנד בשיעור 30%.

13. הלוח הבא מציג את פרישת התשלומים בתרחיש הנ"ל:

לוח 3: פרישת תשלומי אילקורפ על פני זמן – תרחיש פטימי

חודשים מחתימה	תיאור	הצעת אילקורפ (מ"ח) ¹⁶
0	תשלום בעת חתימה	4,300,000
2	תשלום בעת הסגירה בתוספת דיבידנד מזומן שיחולק בסגירה, ובניכוי 30% מס דיבידנד על הדיבידנד שחולק ¹⁷	38,445,783
9.5	תמורת אופציית הוט בניכוי 30% מס דיבידנד ובתוספת תשלום מס ¹⁸	28,615,041
12	שליש מהערכת שווי התקבולים מגלובסקום בתוספת רבע מהערכת השווי של חברות הסטארט-אפ	1,273,679
24	שליש מהערכת שווי התקבולים מגלובסקום בתוספת רבע מהערכת השווי של חברות הסטארט-אפ	1,157,890
36	שליש מהערכת שווי התקבולים מגלובסקום בתוספת רבע מהערכת השווי של חברות הסטארט-אפ	1,052,627
48	רבע מהערכת השווי של חברות הסטארט-אפ	306,591
	סה"כ תקבולים	75,151,611

¹⁶ בערכים מהווים ובניכוי הוצאות כפי שפורט לעיל.

¹⁷ ראה סעיפים 4.1.2 ו-4.2.2 להסכם אילקורפ עבור הסכום הראשון וסעיף 4.8 עבור הדיבידנד.

¹⁸ לעניין התשלום הנספך ראה סעיפים 4.1.3 וכן 4.2.3 להסכם אילקורפ.

14. היוון הסכומים לעיל, בניכוי הוצאות העסקה, בשיעור היוון של 10%, התואם את התשואה על ההון בבנקים, מניב סך של **75,151,611 ₪ בלבד**. פרישת תקבולים זו תקרא להלן - **התרחיש הכולל תשלומי מס**.

15. אעיר כי אין בידי מידע לגבי יכולתה של מוניטין לחלק דיבידנד מזומן בהיקף שאילקורפ מבקשת לחלק ולכן לא כללתי את האפשרות שכלל לא ניתן יהיה לחלק את הדיבידנד בהיקף המבוקש בפועל במסגרת התרחיש לעיל¹⁹. כמו כן, לא התייחסתי לאי הוודאות הגלומה בסעיף 4.6.4 להסכם אילקורפ בו נאמר שכספי האופציה יועברו לכונסים בניכוי מיסים והוצאות ישירות שחלו או שישולו על מוניטין (מבלי לפרט מה תקופת הזמן המקסימלית שבה עלול לחול מס כאמור ולגרום עיכוב של ממש בהעברת התמורה לקופת הנשייה).

16. יובהר כי לאור מנגנוני "הבטחת התמורה" הגלומים בהצעת דוידוביץ' כפי שאלו פורטו בהרחבה לעיל (התאמת ערך אופציית הוט, הבטחת ערך חברות הסטארט-אפ ותשלום מראש עבור תקבולי גלובסקום) לא קיימת אי וודאות בקשר לסך התשלומים לקופת הכיסום ואין חשש לפגיעה בתמורה לכונסים. כמו כן הובהר לי על ידי באי כוחו של דוידוביץ' כי כיוון שהצעת דוידוביץ' אינה סללת חלוקת דיבידנד – אין חשש לחשיפת מס בהקשר זה. עוד הוסבר לי כי לכונסים יהיה רוב במנהלת מנגנון ההתאמה בקשר לאופציית הוט, כך שהם יוכלו לוודא בקלות שתמורה עורפת בגין האופציה (לו שתקבל) – תועבר לקופת הנושים ואין צורך בבטוחה לשם כך²⁰.

17. לכן, עבור הצעת דוידוביץ' אין כל חשש שקופת הנשייה תיפגע כתוצאה ממיסוי בלתי צפוי, מירידת ערך נכסי מוניטין השונים וכן אין לקופת הנושים חשיפה להוצאות עתידיות בלתי ידועות. לכן, אין צורך לערוך תרחיש פסימי כלשהו עבור הצעת דוידוביץ' ולמעשה התרחיש המוצג בלוח 2 לעיל הוא שמשקף את החסם התחתון (קרי גם את התרחיש הפסימי) לתמורה שתקבל קופת הנושים בהצעת דוידוביץ'.

18. מטבע הדברים לא ניתן לדעת מראש מי מהתרחישים (בסיס או זה שכולל תשלומי מס) לעיל יתממש בפועל. לכן, על מנת להביא לידי ביטוי את חוסר הוודאות בהקשר זה, יש לשקלל את שני התרחישים בהסתברות להתרחשותם וכך לקבל את תוחלת ערכה האמיתי של הצעת אילקורפ.

19. על בסיס הנתונים והנחות העבודה לעיל, ניתן לקבוע כי ללא קשר להסתברות התממשותו של התרחיש הכולל תשלומי מס (כלומר בכל מקרה), תוחלת ערך הצעתה של אילקורפ **נמוכה** מערכה של הצעת דוידוביץ'.

¹⁹ ראה בהקשר זה דבריו של עו"ד מטרי בפרוטוקול מיום 1 מרץ 2017 בעמוד 4 בשורות 26-27.

²⁰ ראה בהקשר זה התייחסותה של בר און למושא בסעיף 91 להתנגדות בר און להודעת העדכון מטעם דוידוביץ'.

20. באופן דומה לחישובים שהוצגו לעיל, ניתן לחשב את ערכה המהוון של הצעת דוידוביץ' המשופרת (כלומר זו שכוללת תוספת של 10 מיליון ₪ חודש לאחר מועד הסגירה). ערכה המהוון של הצעת דוידוביץ' המשופרת עומד על סך של **106,140,752 ₪**.

21. ערך זה גבוה מהערך המהוון של הצעת אילקורפ בתרחיש הבסיס שהוצג לעיל ב-**12.3%** ולכן בכל מקרה הצעת דוידוביץ' המשופרת תהיה עדיפה על הצעת אילקורפ (גם אם נניח, באופן בלתי סביר, שהתרחיש הכולל תשלומי מס אינו יכול להתרחש כלל) וערך זה גבוה ב-**41%** מהערך המהוון של הצעת אילקורפ במקרה של תרחיש הכולל תשלומי מס.

22. הלוח להלן מסכם את ממצאי הניתוח:

לוח 4: השוואה מסכמת – ערכים מהווים לכל ההצעות והתרחישים

חודשים מחתימה	הצעת אילקורפ תרחיש בסיס	הצעת אילקורפ תרחיש הכולל תשלומי מס	הצעת דוידוביץ'	הצעת דוידוביץ' משופרת
0	4,300,000	4,300,000	10,000,000	10,000,000
2	42,737,510	38,445,783	50,444,749	50,444,749
3	-	-	-	9,764,541
9.5	41,943,558	28,615,041	35,931,461	35,931,461
12	1,902,133	1,273,679	-	-
24	1,729,212	1,157,890	-	-
36	1,572,011	1,052,627	-	-
48	306,591	306,591	-	-
סה"כ ערך מהוון להיום	94,491,016	75,151,611	96,376,211	106,140,752

23. מכל האמור לעיל ברור כי מבחינת הנושאים, הצעת דוידוביץ' עדיפה על הצעת אילקורפ, וברור כי דברים אלה נכונים באופן מובהק בכל הנוגע להצעת דוידוביץ' המעודכנת. ברור עוד שהצעות דוידוביץ' עדיפות משמעותית מהצעת אילקורפ בכל מקרה של תרחיש תשלום מס.

ב. קופת המזומן בקבוצת מוניטין

24. הניתוח לעיל התמקד בנקודת מבטה של קופת הנושים. אולם, בין הצעות דוידוביץ' ואילקורפ קיים הבדל משמעותי נוסף וחשוב ביותר בהיבט היקף הכספים שיוותרו בקופת קבוצת מוניטין, נקודה שיש לה משמעות בכל הנוגע לאפשרות שרידותו של עיתון גלובס לאחר הרכישה.
25. על פי המידע הקיים, הנכסים הכספיים בקופת מוניטין אחזקות עומדים על 23,416,000 ש"ח²¹. הצעת אילקורפ מחלקת סך של 19,416,000 ש"ח מתוכם עד למועד הסגירה²².
26. ארבעת מלש"ח הנותרים דרושים, על פי העולה מסע' 27.4 לבקשת הכנסים מיום 20.2.2017, לכיסוי חובות פעילותו השוטפת של העיתון גלובס ולכן יועברו אף הם למטרה זו.
27. יישומה של הצעת אילקורפ תותיר לפיכך את קבוצת מוניטין ללא נכסים כספיים זמינים כלשהם. בהקשר זה ציין כי על פי מידע שהועבר אלי מבאי כוחו של דוידוביץ', פעילותו של עיתון גלובס הפסדית ונדרשים מקורות כספיים על מנת לכסות הפסדים אלו.
28. לעומת זאת, הצעת דוידוביץ' התחייבה להותיר את מלוא קופת הנכסים הכספיים שבקבוצת מוניטין במקומה ולהוסיף עליה את כל הכספים שיתקבלו ממימוש תמלוגי גלובסקום, לכשיתקבלו.
29. מובן מאליו שאיתנותה הפיננסית של קבוצת מוניטין תורע באופן משמעותי לו תתקבל הצעת אילקורפ בהשוואה לקבלתה של הצעת דוידוביץ'. במצב זה יקשה על מוניטין להשקיע את הנדרש לקידום פעילותו של עיתון גלובס, יקשה עליה לקבל הלוואות ולהתנהל באופן שוטף ללא "כרית בטחון" של נכסים הניתנים למימוש מהיר בעת הצורך. כמו כן, יקשה במצב זה על מוניטין להזרים כספים לחברות הסטארט-אפ, ככל שיעלה צורך בכך, ובכך עלולים להיפגע סיכויי מכירתן של חברות אלה.
30. יוער עוד, שעל פי הצעת אילקורפ, לו לא תתקבל דחיית המס בגין אופציית הוט, הרי שקבוצת מוניטין תשלם את המס בעצמה (לא ברור מהם המקורות לתשלום כאמור, לאחר שהחברה תרוקן למעשה מנכסיה עד מועד הסגירה). דומה שלאור מצב זה מתחייבים הכנסים להעמיד מימון ביניים לטובת תשלום המס גם עבור חלקה של אילקורפ (25%) מתוך קופת הנשייה²³.

²¹ ראה הסכם אילקורפ בעמוד 3 בהגדרת "הנכסים הכספיים של מוניטין".

²² ראה סעיף 4.8 להסכם אילקורפ.

²³ ראה סעיף 4.6.3 להסכם אילקורפ.

נספח א' – פרטי ההשכלה והניסיון המקצועי של

ד"ר שלומי פריזט

כלכלן ומשפטן בעל ניסיון עשיר בניתוח כלכלי של המשפט, מדיניות ציבורית והיכרות מעמיקה עם ענפי המשק – מחקר ופיתוח, בינוי ונדל"ן (לרבות שטחי מסחר וקניונים), אנרגיה (לרבות זיקוק ודלק, גז טבעי וחשמל), תקשורת, תחבורה (לרבות תחבורה ציבורית, אווירית וימית), תעשייה, בנקאות, ביטוח ופיננסים ואחרים. בעל מומחיות בתחומי התחרותיות בענפי המשק, הפרטה ורפורמות מבניות בין היתר במסגרת חוות דעת רבות בתחומי ההגבלים העסקיים והתחרות במגוון תחומים. היכרות טובה עם שוק העבודה הישראלי, פריין והשקעה בחינוך והון אנושי ומערכות הנתונים הקיימות עליו ניסיון רב בניהול צוותי עבודה מרובי משימות וצוותי חוקרים, בשימוש בכלים סטטיסטיים ואקונומטריים וכן בעריכת סקרי דעת קהל לצורכי ניתוח מדיניות, אמידת ביקושים ועמדות הציבור

פרטי המומחה:

כתובת: זבולון המר 4, ראשון לציון
נייד: 0506-225160
מייל: shlomi@s-parizat.com

השכלה:

1994-1999	תואר ראשון, כלכלה	אוניברסיטת תל-אביב
1995-1999	תואר ראשון, משפטים	אוניברסיטת תל-אביב
1998-2001	תואר שני, כלכלה	אוניברסיטת תל-אביב (בהצטיינות)
2002-2008	תואר שלישי, כלכלה	אוניברסיטת תל-אביב

Ph.D. thesis title: "The Demand for Leisure Activities - A Discrete-Continuous Choice Model with Nonlinear Prices" (in English)

ניסיון מקצועי:

2013-	עמית-דיקן, בית הספר למינהל עסקים, האוניברסיטה העברית
2011-2013	ממלא מקום הממונה על הגבלים עסקיים
2008-2013	כלכלן ראשי ומנהל המחלקה הכלכלית, רשות ההגבלים העסקיים
2007-2008	מנכ"ל שותף, אפלייד אקונומיקס
2003-2007	חוקר בכיר, אפלייד אקונומיקס
2002-2003	מרצה מן החוץ, אוניברסיטת ת"א
1998-2003	חוקר, אפלייד אקונומיקס

ניירות עמדה ומאמרים:

"Politically Incorrect: Social Protest, Competition Advocacy, and Political Economy in Israel",
CPI Antitrust Chronicle, May 2012 (2)

"השפעת התמיכה הממשלתית במו"פ תעשייתי על המשק הישראלי", הרבעון לכלכלה מרץ 2010
עמודים 99-144 (בשיתוף עם דניאל ווסרטל)

"When Pavarotti Meets Harry Potter at the Super Bowl", August 2010, SSRN Working Paper
1711183 (Joint with Ron Shachar)

"Facilitating Practices in the Israeli Retail Banking Sector", Global Competition Policy, June
2009(1)

"Evaluating the Performance of the Israeli Technology Incubators Program 1991-2000: An
Empirical Analysis", for the S Neeman Institute Studies in Science Technology and Economics
Program (unpublished)

"תיק מיזוג דור אלון-סונל - מה אומרים הנתונים", תאגידים ה/2, מאי 2008, עמ' 109-127

"הניחו תשתית לתשתית" – מחשבות על דו"ח ועדת גרונאו 2008, העין השביעית 942008

פעילויות נוספות:

- יו"ר הצוות הבינמשרדי לבחינת הסדרי הרכש של בתי החולים הממשלתיים בישראל, 2014
- יו"ר תת הועדה בנושא ביטוחי בריאות, הועדה לחיזוק מערכת הבריאות הציבורית ("ועדת
גרמן") 2013
- ראש צוות להערכת תוכנית התמיכה במו"פ של ממשלת סרביה, מטעם הבנק העולמי וממשלת
סרביה, 2013-2014
- יו"ר צוות יוקר המחיה והתחרותיות, הועדה לשינוי כלכלי-חברתי ("ועדת טרכטנברג"), 2011
- חבר, הועדה לבחינת התחרותיות בענף המזון ומוצרי הצריכה ("ועדת קדמי"), 2011-2012
- חבר, הועדה להגברת התחרות במערכת הבנקאית ("ועדת זקן"), 2012
- חבר, הועדה להגברת התחרות בשוק המלט ("ועדת הרשקוביץ"), 2012
- מומחה כלכלי מטעם בית הדין להגבלים עסקיים – ניתוח מבנה העלויות של חברות כרטיסי
האשראי לצורך קביעת שיעור העמלה הצולבת בכרטיסי VISA ו-MASTERCARD, 2011
- מדריך מיוחד מטעם ארגון ה-OECD, סדנת ניתוח מיזוגים בודפשט 2011, 2012

- חבר צוות ומרצה מטעם רשת התחרות הבינלאומית (ICN) בקבוצות עבודה לניתוח מיזוגים והתנהגות בעלי מונופולין (רומא 2011, ציריך 2010, וושינגטון 2009)

מאמרים בעיתונות:

"האבטלה היא תוצאה של מדיניות בשוק העבודה", מדור כלכלה - הארץ, 3-4-00 (בשיתוף עם פרופ' צבי אקשטיין)

"פינוי בינוי - מדיניות צודקת יעילה ותקועה", מדור כלכלה - הארץ, 15-1-01 (בשיתוף עם מר ארז כהן, שמאי מקרקעין ורו"ח)

"פס"ד דור אלון סוגול: תוצאה ראויה - רציונל מסוכן", מדור כלכלה - הארץ, 11-12-06

"ישראל קוברת את התחרות בשוק האשראי", דה-מרקר, 13-05-15

להלן רשימה של עבודות ומחקרים כלכליים נבחרים:

שנה	כותרת ונושא העבודה	הוכן עבור
2016	המודל הפיננסי-כלכלי של בתי הדיור המוגן	קבוצה של חברות דיור מוגן
2016	התחרות בענף החיסכון הפנסיוני	מנורה-מבטחים
2016	מכסות יבוא ותחרות באספקת בשר טרי בישראל	קבוצת נטו-מלינדה
2016	השפעתה של עבודת רשות הפטנטים על מנעוי הצמיחה של המשק הישראלי	רשות הפטנטים והאקדמיה הלאומית למדעים
2016	השפעת הפרדת חברות כרטיסי האשראי מהבנקים על התחרות ועל טובת הציבור	בנק הפועלים
2016	השפעת איסור הנפקת כרטיסי אשראי על התחרות וטובת הציבור	איגוד הבנקים
2015	הסדרים כובלים בתחום הביטוח	גורם בתחום הביטוח
2015	תעריפי סולר ללקוחות דלקן ולקוחות מזדמנים	חזות דעת מומחה בתובענה ייצוגית
2015	תחרות בתחום הפרסום המקוון	גורם בתחום האינטרנט
2015	תמחור מופרז על ידי בעל מונופולין	מספר גופים עסקיים
2015	הערכת תוכנית החומש של מערכת ההשכלה הגבוהה בישראל	הועדה לתכנון ותקצוב של המועצה להשכלה גבוהה
2015	תחרות בשיווק תרופות מרשם מסוימות בישראל	חברת תרופות בינלאומית

שנה	כותרת ומשא העבודה	הוכן עבור
2015	תחרות בין מרכזי קניות במרכז הארץ	גורם עסקי בענף הקניונים
2015	השפעת תקנות דלקן אוניברסלי על התחרות בשיווק דלקים	גורם עסקי בתחום הדלק
2015	ניתוח אקונומטרי של הביקושים בשווקי מזון נבחרים	גורם בינלאומי בתחום המזון
2015	רגולציה ותחרות בתחום הפסולת המסוכנת	גורמים בתחום הטיפול בפסולת מסוכנת
2015	תחרות בשוק המעליות	ישראליפט - KONE ישראל
2014	ניתוח כלכלי של השפעת הפרדת חברות כרטיסי האשראי מהבנקים	איגוד הבנקים
2014	המלצות למדיניות החדשנות של ממשלת פולין	הבנק העולמי, וושינגטון
2014	היקף זכות השביתה של עובדי חברת החשמל והשפעתו על התחרות ועל טובת הציבור	דוראד אנרגיה
2014	מודל עסקי ותחזית - קרן שת"פ למחקר ופיתוח תעשייתי ישראל הודו	מתימו"פ מרכז התעשייה למחקר ופיתוח
2014	ניתוח כלכלי של תעריפי ניהול מערכת החשמל	פורום יצרני חשמל פרטי מגז טבעי
2014	תחרות בתחום המחצבות בישראל, נייר עמדה לוועדת בלינקוב	גורם עסקי בתחום התשתיות
2014	מיזוג חינוכי קרתא וממילא - חוות דעת מומחה לבית הדין להגבלים עסקיים	אלרוב ישראל
2014	תחרות במערכת הבנקאות בישראל	מדינת ישראל, משרד האוצר
2013-2014	הערכת תוכנית התמיכה במו"פ של ממשלת סרביה	הבנק העולמי וממשלת סרביה
2013	ייעוץ מקצועי ומחקרי - הועדה לבחינת המדיניות הממשלתית לתמיכה במו"פ בחברות גדולות (ו מקוב)	לשכת המדען הראשי, משרד הכלכלה
2013	תחרות בתחום המלט	גורם עסקי בתחום התשתיות
2013	הביקוש ללימודי תואר ראשון בכלכלה ומנע"ס	מוסד אקדמי מוביל
2013	ניתוח הסיכון בפרעון צ'קים	גורם עסקי בתחום הפיננסים
2013	ניתוח כלכלי של טענות אוניפארם לניצול מעמד לרעה מצד סאנפי	סאנפי צרפת
2013	ניתוח כלכלי של חוזה ההתקשרות בין רשות השידור ושפ"מ מדיה (2003) בע"מ	רשות השידור
2008	כימוי אובדן הרווחה הכלכלית כתוצאה ממדיניות שיווק קרקעות למגורים בישראל 1990-2007	המכון הישראלי למדיניות כלכלית

שנה	כותרת ומשא העבודה	הוכן עבור
2008	פסילת הצעתה של חברת HP במכרז 40/2005 לביצוע פרוייקט תל"מ	חברת היולט פקרד ישראל
2008	השפעת התמיכה הממשלתית במו"פ תעשייתי על המשק הישראלי – ניתוח אקונומטרי של סקרי התעשייה וסקרי המו"פ בענפי התעשייה, התוכנה והמו"פ	מתימו"פ – מרכז התעשייה הישראלית למחקר ופיתוח
2008	ענף הברזל – סקירה ואומדן עלות הרגולציה	אגף תקציבים, משרד האוצר
2008	ענף המלט – סקירה ואומדן עלות הרגולציה	אגף תקציבים, משרד האוצר
2008	סקר בקרב מדעני ביוטכנולוגיה ישראלים המתגוררים בארה"ב – ניתוח תופעת "בריחת המוחות"	משרד התעשייה, המסחר והתעסוקה – לשכת השר
2008	השפעות תחרותיות של כניסת חברת קז.אי.אס ישראל לשוק שירותי ליווי אח"מים בשדה התעופה בן גוריון	הב' לאופר-גהי בע"מ
2007	מדיניות מסחור ידע אקדמי - תפקידן ותיפקודן של חברות מסחור באוניברסיטאות בישראל	Berlin Technic University
2007	עידוד מו"פ וחדשנות בתעשייה המסורתית בישראל וניתוח מדיניות התמלוגים	לשכת המדען הראשי משרד התעשייה המסחר והתעסוקה
2007	הבטים תחרותיים של מיזוג חברת דלק ופי-גלילות, חוות דעת מומחה	בתי זיקוק לנפט בע"מ
2007	מדדי ביצוע בענפי השירותים בישראל - פריון, שכר ותעסוקה	הוועדה ליישום האג'נדה הכלכלית-חברתית של ראש הממשלה (ועדת אריאב)
2007	חסמי הצמיחה בענפי התעשייה המסורתית בישראל - ניתוח כלכלי והשוואה בינלאומית	הועדה לבחינת האמצעים להעצמת הפריפריה והתעשייה המסורתית (ועדת מקוב)
2007	שכר מנהלים בכירים בישראל	דירקטוריון בייטמן הנדסה
2007	מודל ביקוש לטלפוניה קווית במסגרת התוכנית האסטרטגית של חברת בזק	בזק, החברה הישראלית לתקשורת
2007	ייעוץ בהכנת האג'נדה הכלכלית-חברתית לראש הממשלה	המועצה הלאומית לכלכלה, משרד ראש הממשלה
2007	רגולציה ותחרות בתחום התוכן הטלוויזיוני בישראל נייר עמדה לוועדת גרונאו	גורם עסקי בשוק התקשורת
2006	מרווחי השיווק והתמורה לחקלאים באספקת ירקות ופירות טריים בישראל	מועצת הצמחים
2006	אמידת התחליפיות הגיאוגרפית בין בתי משפט בעלי סמכות מקבילה	הנהלת בתי המשפט
2006	ניתוח מערכת הנתונים בתיק מיזוג דור-אלון וסומל	רשות ההגבלים העסקיים

שנה	כותרת ומשא העבודה	הוכן עבור
2006	מערכת ממוחשבת לחישוב חיסכון בתשלומי הצרכנים לחברת אורנג'	חצי חשבון בע"מ
2005	השפעות תחרותיות של מימוש האופציה לרכישת מכיות פלאפון על ידי בזק חוות דעת מומחה לבית הדין להגבלים עסקיים	בזק, החברה הישראלית לתקשורת
2005	אפיון שוק מוצרי החלב - ניתוח כלכלי ואקונומטרי של התחרות בענף החלב	משרד האוצר, עבור הועדה לבחינת מכלול מוצרי החלב והפיקוח עליהם (ועדת קרול)
2005	אמידת העומס על מערכת בתי המשפט - ניתוח אקונומטרי	הנהלת בתי המשפט
2005	מודל ביקוש לטלפוניה קווית במסגרת התוכנית האסטרטגית של חברת בזק	בזק, החברה הישראלית לתקשורת
2004	עקרונות כלכליים בהשוואת מחירי הקרקעות בהר חומה בין השנים 1991-1999 חוות דעת מומחה לבית המשפט	מקור זכויות והנפקות בע"מ
2004	השפעת החוזה בין חברת פז ותחנת פז ל" על טובת הציבור, חוות דעת מומחה לבית המשפט	תחנת פז ל"
2004	משחק מלחמה עסקי בשוק התקשורת	בזק, החברה הישראלית לתקשורת
2003	בחינה כלכלית של המלצות ועדת גרומאו לקביעת תעריפי בזק	בזק, החברה הישראלית לתקשורת
2003	היצע העבודה של ישראלים בענף הבניין	התאחדות הקבלנים והבונים
2003	מאפייני עובדי הייטק בישראל והתעסוקה בענף 1996-2001	מכון שמואל נאמן
2003	מעמדה של חברת "בזק" בשווקים לאספקת שירותי שיחות טלפון בישראל (חו"ד לביה"ד להגבלים עסקיים)	בזק, החברה הישראלית לתקשורת
2003	חבר צוות המחקר והצוות האסטרטגי לקמפיין הבחירות 2003	מפלגת מרצ
2002	הגדרות שוק בענף הסיגריות, חוות דעת וניתוח כלכלי לרשות ההגבלים העסקיים	מ.ח. אלישר הפצה בע"מ
2002	מטריצת התעריפים הבסיסית של חברת בזק	בזק, החברה הישראלית לתקשורת
2002	משחק מלחמה עסקי בשוק התקשורת	בזק, החברה הישראלית לתקשורת

שנה	כותרת ונושא העבודה	הזן עבור
2001	השפעות מעמדו ומדיניותו של מינהל מקרקעי ישראל על התחרות ועל טובת הציבור- ניתוח כלכלי של חוזים להחכרת קרקע חקלאית בתנאי נחלה	גרנות, אגודה חקלאית שיתופית
2001	בחינת השגיות תוכנית החממות הטכנולוגיות בישראל ותרומתה למשק	משרד התעשייה והמסחר, המדען הראשי
2001	בחינת הסדרי המימון של עסקאות ליסינג	גורם עסקי
2001	ניתוח כלכלי של ההתקשרות בין חברת דגון לבין ממשלת ישראל	דגון בתי ממוגרות לישראל
2001	ניתוח כלכלי של הכרזת הממונה על הגבלים עסקיים על חברת חשמל כבעלת מונופולין בחמישה שווקים, חוות דעת מומחה לבית הדין להגבלים עסקיים (משלימה)	חברת החשמל לישראל
2001	ניתוח כלכלי של צירוף מקומוני רשת שוקן למנויי ידיעות אחרונות ומקומוני חברת מגדלור לעיתון ידיעות אחרונות והשפעתם על התחרות ועל טובת הציבור, חוות דעת מומחה לבית הדין להגבלים עסקיים	רשת שוקן והוצאת ידיעות אחרונות
2001	ניתוח כלכלי של מיזוג "המכרז הכפול" ו-"המכרז של המדינה" (סדרה בת 3 עבודות), חוות דעת לרשות ההגבלים העסקיים	חברות המכרזים
2000	מכרזי הדור השלישי של תדרים סלולריים בישראל ובעולם	נייר עמדה
2000	חוות דעת בנושא הסדר נובל בתחום אריזות קרטון גלי בישראל	פרדס, מהדרין, אגרסקו
2000	שיעורי האבטלה ושכר המינימום בישראל	התאחדות התעשיינים
2000	היבטים כלכליים של עיגון זכויות החקלאים בקרקע הגוש לצוות הבין משרדי ("ועדת מילגרם")	מטה תנועות ההתיישבות החקלאית
1999	הרמה הכלכלית-חברתית של תושבי היישובים החקלאיים בישראל	מטה תנועות ההתיישבות החקלאית
1999	הביקוש לשירותי דיור בירושלים רבתי	משרד הבינוי והשיכון
1999	אומדן השווי הכלכלי של נכסי המקרקעין בישראל והמרות הייעוד של קרקעות חקלאיות	מטה תנועות ההתיישבות החקלאית
1999	האבטלה ותהליכי צמצום בהולנד ובבריטניה 1970-1999, השלכות למדיניות התעסוקה בישראל	הרשות לתכנון כוח אדם, משרד העבודה והרווחה
1999	ניתוח שוקי הדשנים לחקלאות ב-17 מדינות	לקוח עיסקי
1998	ניתוח הביקוש וערך נוכחי מלקוח	מי עדן
1998	השלכות עיסקת פקר-צ"מת על התחרות, חוות דעת לרשות ההגבלים העסקיים	פקר פלדה

שנה	כותרת ונושא העבודה	הוכן עבור
1998	ניתוח הרגלי הצפייה בטלוויזיה	גיתם BBDO
1998	שוק הדיור בשכירות פרטית בישראל (סדרה בת שלושה מחקרים)	משרד הבינוי והשיכון

נספח "2"

עמוד אינטרנט בו מצוטט חיים
בר און ז"ל

חיים בר און

מתוך ויקיפדיה, האנציקלופדיה החופשית

חיים בר און (6 ביוני 1944 - 15 בפברואר 1998), מהמוציאים לאור של העיתון הכלכלי "גלובס".



תוכן עניינים

- 1 ילדותו וימי-נעוריו
- 2 הקשר עם יגאל אלון
- 3 העיתונות הכתובה
- 4 שנות התשעים
- 5 אחרית ימיו
- 6 קישורים חיצוניים

ילדותו וימי-נעוריו

בר און נולד ברוסיה, עלה לארץ ישראל בגיל 3 ולמד בבית הספר "תיכון חדש" בתל אביב. את שירותו הצבאי עשה בשנות השישים, כמש"ק מודיעין בממשל הצבאי, האחראי על הכפרים הערביים בצפון.

ב-1964 החל לימודיו באוניברסיטה העברית בירושלים בחוגים היסטוריה של המזרח התיכון ומזרחנות. במקביל כיהן כמזכיר מערכת עיתון הסטודנטים "פי האתון" יחד עם דוד קוליץ, מיקי אלבין, נחום ברנע ועלם דוברונסקי.

עם פרוץ מלחמת ששת הימים התגייס בחזרה לצה"ל לשנת קבע, תחילה לממשל הצבאי ואחר כך ליחידת איסוף במודיעין. בתום השנה הצטרף לשורות השב"כ באגף הערבי יחד עם אהרון ברנע, תחילה בירושלים ואחר כך בעזה, לרבות השתתפות בפעולת כראמה.

הקשר עם יגאל אלון

את התואר השני באסטרטגיה צבאית עשה בקינגס קולג' בלונדון, בשנים 1969-1971. באותה תקופה התגורר בשכונת המפסטד ועבד כמאבטח בשגרירות ישראל. בשגרירות פגש לראשונה את יגאל אלון. מיד עם חזרתו לישראל (1972) התמנה ליועץ וראש לשכת שר החינוך והתרבות, יגאל אלון. בתפקידו זה, היה ממונה, בין היתר, על הקמת האוניברסיטה הפתוחה. בממשלת רבין הראשונה המשיך שיתוף הפעולה עם יגאל אלון, אז שר החוץ, כיועץ וראש לשכתו (1974-1976).

העיתונות הכתובה

עם עזיבתו את שירות המדינה הקים את ירחון הכרזת העברי הראשון "מוניטין" (1978-1989) יחד עם חבריו עו"ד יורם מושקט, אדם ברוך, מיקי אלבין, טדי ורפי שאולי וארנון אורבך. בד בבד עם הקמת וניהול הירחון, סייע בר און ליגאל אלון בארגון מירוצו לראשות מפלגת העבודה. המירוצ נקטע בתחילת שנת 1980, עם מותו של אלון.

הירחון "מוניטין" היה הראשון בשרשרת עתונים שבהם היה מעורב. בר און נהג לומר על עצמו בהקשר זה כי הוא "האיש היחיד שסגר יותר עיתונים משהוא פתח": הקמת השבועון הכלכלי "כספים" (80-90); הקמת השבועון "אנשים" (81-83) בעריכת רינו צרור; והקמת שבועון הנוער האידיאליסטי-סוציאליסטי, "חמצן" (84-86), בעריכת שמוליק שם-טוב.

בשנת 1984 רכש את "גלובס", עיתון למשקיעי בורסה, שגילונו מנה אז 8 עמודים, כחלק מקבוצת "מוניטין", בשותפות עם איש העסקים מיקי אלבין. באותה תקופה נכנס לשותפות גם איש העסקים אליעזר פישמן. לאחר כשנה מינה את מתי גולן כעורך גלובס ומאוחר יותר את אדם ברוך וחגי גולן. במקביל, נכנס בר און גם לשותפות בעיתון "חדשות" (84-86) יחד עם עמוס שוקן והתנדב לסייע בניהול מהלך הצלה של "דבר", שלא צלח.

בשלב מאוחר יותר רכש בר און, בשותפות עם ארנון (נוני) מזוס, את השבועון הוותיק "העולם הזה" והפך אותו לשבועון חדש "שישי" (93-94) בעריכת אדם ברוך ורינו צרור. המותג והלוגו "שישי" נותרו בטרוו השבועי של אדם ברוך בעתון "מעריב".

שנות התשעים

השותפים בר און ופישמן הרחיבו קבוצת התקשורת שלהם באמצעות מספר זרועות:

- הקמת חברת הכבלים "גוונים";
- הקמת החברה לשיחות טלפון בינלאומיות "קווי זהב";
- הקמת הכבל התת-ימי "לב-1";
- הקמת אתר "גלובס" – העתון העברי הראשון באינטרנט;
- רכישת נתח מהיומון "ידעות אחרונות" (סוף שנת 1997).

אחרית ימיו

בגיל 54, נפטר בר און בבית החולים תל-השומר, לאחר שנה וחצי של מאבק במחלת הסרטן. הותיר אחריו אישה, עדנה לבית לייבוויץ, לה נישא בשנת 1976, בת, אלונה, הקרויה על שם יגאל אלון ובן, אמיר.

בהספד שנשא לזכרו אמר חברו נחום ברנע:

"מי שהולך לתקשורת בשביל לעשות כסף, ובשביל זה בלבד, מועד לכישלון, והיו דברים מעולם. חיים הצליח הצלחה נדירה בעולם המו"לות הישראלי, קבע גורמות חדשות, פתח אופקים, הקים, בין השאר, לראשונה בישראל, עיתון כלכלי רציני, חופשי. הוא עשה את זה משום שכסף בשלעצמו אף פעם לא עניין אותו. זאת, אולי, אחת התשובות לשאלה, למה אהבנו אותו כל כך. בעולם שנעשה יותר ויותר חומרני, הוא לא איבד לרגע את התיאבון הציבורי שלו."

קישורים חיצוניים

- אות גלובס "עסקים למען החברה" ע"ש חיים בר און (<http://www.globes.co.il/Serve/Globes/docview.asp?did=1000>) (055726&fid=2587)
- למה שיקן סגר את חדשות? (<http://www.notes.co.il/GADI/3604.asp?p=4>)
- מוניטין (http://www.zmandigitali.co.il/Magazine/Article.aspx?Big_Article_id=25)
- חידת פישמן (<http://www.nfc.co.il/archive/002-D-12314-00.html?tag=2-39-51m>)

קטגוריות: מו"לי עיתונים ישראלים | סגל גלובס

- נערך לאחרונה ב־21:16, 12 בדצמבר 2016.
- הטקסט מוגש בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס-שיתוף זהה 3.0; ייתכן שישנם תנאים נוספים. ראו את תנאי השימוש לפרטים.

נספח "3"

מכתבו של דוידוביץ' בשפה
הרוסית, בצירוף תרגום חופשי
לעברית

Bella Peled

מאת: David Davidovich <
נשלח: 22:17 08 מרץ 2017 יום רביעי
אל: Shmulik Cassouto; Анна Евдокимова; Bella Peled; Gideon King
נושא: Fwd:
קבצים מצורפים: [Untitled].pdf

Шмулик, прошу Вас присоединить мое письмо к Вашему ответу, который Вы подаёте в уважаемый суд.

Уважаемый господин судья!

В связи с моим участием в приобретении Глобс было очень много разных дискуссий и сравнений меня с госпожой Алоной Барон: рассматривались наши финансовые возможности, наш управленческий опыт, отношения к свободе прессы и другие критерии, но никто не поинтересовался моим мнением и моими планами. Я считаю, что настало время мне об этом сказать самому: газета сегодня находится в сложном финансовом положении - она убыточна.

Без дополнительного стабильного и долгосрочного финансирования газета не способна развиваться, не имеет будущего, и просто не выживет. В моем случае я гарантирую финансирование развития газеты, и есть все основания полагать, что газета вернёт себе лидирующее положение на рынке, станет прибыльной. Это и будет для меня успешной финансовой инвестицией и обеспечит сотрудников газеты стабильной работой.

Я имею многолетний опыт операционного управления компаниями с многотысячными коллективами, развитой филиальной сетью в абсолютно разных сферах. Я создавал такие компании с нуля. Я много и разнообразно работал в советах директоров различных крупных компаний как рядовым членом, так и главой этих советов. Это были крупные компании с большой социальной значимостью и ответственностью.

Последние 8 лет я управляю различными проектами исключительно как инвестор, не вовлекаясь в операционную деятельность, что сводится, в большой степени, к подбору профессиональных кадров в зависимости от типа и специфики инвестиции и участию в определении стратегии развития. В случае с газетой будет применён такой же подход, и на ключевые позиции, такие как главный редактор и ген директор, будут подобраны и назначены управленцы с большим, ответственным Глобсу, профессиональным опытом и репутацией. В Израиле я опираюсь на мнение местных опытных советников в медийном бизнесе и мнение инвестиционных банкиров.

Я не состою в Израиле, и не только в Израиле, ни в какой политической партии. Я не имею в Израиле бизнес интересов, за исключением небольших стартап компаний, являющихся, скорее, поддержкой развития израильских инновационных проектов.

Мне не нужно никакое политическое или бизнес влияние в Израиле, и газета является для меня полноценным, самодостаточным проектом, а не инструментом.

Я безусловно поддерживаю принципы свободы прессы и независимый статус журналистов и редакционной системы в Глобе. Я уважаю и буду обеспечивать полное применение израильского Этического кодекса прессы в Глобе.

Давид Давидович.
8 марта 2017 г.



שמוליק,

אבקשך לצרף את מכתבי זה לתגובה שאתה מגיש לבית המשפט הנכבד.

כבוד השופט!

במסגרת ההליכים הנוגעים לרכישת עיתון גלובס בהם השתתפתי, התקיימו דיונים שונים שכללו השוואות ביני לבין הגב' אלונה בר און. כך הושוו היכולות הכלכליות שלנו, הניסיון הניהולי שלנו, היחס לחופש העיתונות והיבטים אחרים. אולם בדיונים אלה אף אחד לא שאל את עמדתי או מהם התכניות שלי. ולכן אני מאמין שהגיע הזמן שאתייחס לדברים בעצמי:

העיתון נמצא כיום במצב כלכלי קשה. הוא לא רווחי. בהעדר מימון נוסף יציב וארוך טווח, העיתון לא יוכל להתפתח ואין לו עתיד. הוא פשוט לא ישרוד. ככל שזה נוגע אלי, אני מתחייב למימון לטובת פיתוח העיתון ואם אזכה יש בסיס איתן להניח שהעיתון יחזור להיות מוביל בשוק, יחפוך לרווחי, וזה יהווה השקעה כלכלית מוצלחת מבחינתי ויציבות תעסוקתית עבור העובדים.

אציין שיש לי ניסיון רב שנים בניהול אופרטיבי של חברות המעסיקות אלפי עובדים ויש לי רשת ענפה של קשרים במגזרים שונים של הכלכלה. אני הקמתי חברות מאפס. כיהנתי בדירקטוריונים של חברות רבות ומגוונות, הן כחבר דירקטוריון והן כיו"ר דירקטוריון. מדובר בחברות גדולות, בעלות אחריות וחשיבות חברתית גדולה.

בשמונה השנים האחרונות אני מנהל פרויקטים שונים וזאת רק במעמד של משקיע, מבלי להתערב בניהול השוטף של הפרויקטים. למעשה אני בוחר סגל מקצועי בהתאם לסוג ההשקעה ומשתתף בהגדרת אסטרטגיית הפיתוח. בכוונתי לנקוט את אותה גישה גם במקרה של העיתון. כך לתפקידי מפתח כגון המנכ"ל והעורך הראשי ייבחרו וימונו מנהלים בעלי מוניטין וניסיון מקצועי רב, המתאימים לגלובס. בישראל, אני נשען על יועצים מקומיים מנוסים בתחום התקשורת, כמו גם בנקאי השקעות.

אציין כי אינני חבר באף מפלגה פוליטית בישראל או מחוצה לה. אין לי אינטרסים עסקיים בישראל, למעט אחזקה במספר חברות סטארט-אפ קטנות, אך מדובר בעיקר בהשקעות שנעשו כתמיכה בפיתוח פרויקטים ישראלים חדשניים.

אציין כי אין לי צורך בהשפעה פוליטית או עסקית כלשהי בישראל והעיתון מהווה עבורי פרויקט העומד בפני עצמו, ולא אמצעי להשגת מטרה כלשהי.

אוסף ואציין כי אני תומך באופן מלא בעקרונות חופש העיתונות ובמעמדם העצמאי של העיתונאים והעורכים במערכת גלובס. אני מכבד את כללי האתיקה העיתונאית בישראל ובכוונתי ליישם אותם במלואם בגלובס.

דוד דוידוביץ'

08 במרץ 2017

נספח "4"

כתבה מאתר האינטרנט של גלובס
בנוגע לקרן "בית וגג" ולמעורבותה
של גב' אלונה בראון בקרן

Costa Paradise
Villetta Costa

Club Hotel Marina Beach
387.18

Orsefi

828 Andrea & Valentina

התחבר שירותים • חדש הכרת לעומן • יעדות חפץ לעמוד הבית • איטליאנוס • האוסים

המסחר העולמי

מגרשים לבנייה החל מ-2.4 מיליון ש"ח

שוק ההון

שוק הון

ול סטריט

החן שוק

דין וחשבון

היי טק

תירות

רכב

דל"ן ותשתיות

דעות

ניק אישי

חיסוף

WHISKY

3 ערבי טעימות בלעדיים

קמפיינים

המסחר העולמי

מסד הבית שוק הון

ראשי | דירורים וועדי בתים | משפטי | ימים | מימון | רגולציה | Like 85

אקסלנס הפניקס פועלים שוק הון תמ"א 38 משאים למעקב <<

הצטרפו לקהילת תמ"א 38

הפניקס, אקסלנס והפועלים הקימו קרן השקעות לתמ"א 38

את הקרן, שגייסה 250 מיליון שקל, תנהל קבוצת בית וגג ■ חבר הקבוצה: "בתמ"א 38 יש עדיפות רגולטורית מובנית, שהופכת את הבנייה במסגרתה לכדאית יותר"

אורי חודי ורון עטייבילט 18:29 01.10.2013

מפת תמ"א 38 של ישראל

צרו קשר

מעוניינים לבצע תמ"א 38 גם בבניין שלכם? מלא/י פרטיך ונחזור אליך

שם ומשפחה

טלפון

ישוב

* הבניין נבנה לפני 1980

אני מאשרת/ יצרת קשר מאוחד הבחור תמ"א 38 שלכם

Share 37

"מחסור בקרקע למגורים, בעיקר באזורי הביקוש, ומדיניות התכנון, מחייבים את שוק הנדל"ן והממשלה לחשוב על ניצול יעיל יותר של הקרקע" - המלצה זו שיצאה מוועדת טרכטנברג, הייתה רק אחד מהקטליזטורים שהביאו את חברת הביטוח הפניקס, בית ההשקעות שבשליטתה אקסלנס, ופועלים שוקי הון לגייס קרן השקעות חדשה בהיקף של 250 מיליון שקל, אשר תשקיע בפרויקטים של התחדשות עירונית, או בשמם המוכר יותר "תמ"א 38".

את הקרן תנהל קבוצת "בית וגג", שהוקמה לפני שלוש שנים על ידי גידי מוזס, אלונה בר און ואיתי הוז, אשר להם ניסיון בניהול והובלת תהליכי בנייה ועבודה מול רשויות מקומיות, ובניהול פרויקטים ומימנם. לקבוצה פורטפוליו שכולל כ-50 פרויקטים רחלי טווח מתקדמים. כולל כמה שרכנו או נמצאים ברוח. כושע נרחה רצור

המרכז. הכסף שתגייס הקרן ישמש כהון העצמי של הפרויקטים הללו, אשר סך היקף הבנייה שלהם, כולל הליווי הבנקאי, נאמד בכמיליארד שקל.



בר און הסבירה היום כי "בתחילה חשבנו שזה שוק שסובל מבעיית מימון, וגייסנו קרן קטנה בהיקף של 10 מיליון דולר ממשקיעים פרטיים שהיו בעלי חזון, בתחום שהיה אז מדברי. מאז, הייתה הבשלה של התחום והרבה שינוי רגולציה, ובנינו פלטפורמה שהיא ייחודית: כעת אנחנו לא עוסקים רק במימון, אלא עושים ייזום מלא של הפרויקטים עצמם, החל מהפגישות עם הדיירים ועד המסירה של הדירות לרוכשים. אנחנו לא רק שמים את המימון, בלי נגיעה לפעילות, אלא מלווים את האנשים לאורך כל הדרך".

מוזס הוסיף כי "בסופו של יום, מרכזי הערים בישראל נבנו בשנות ה-40 וה-50 של המאה הקודמת, ולא בכדי הפחת על בניינים עומד על 50 שנה. יש צורך בבניית ממ"דים, חיזוק מבנים ועוד. התחדשות עירונית היא תהליך טבעי שיעבור על מרכזי הערים, והיום מדברים על 80 אלף בניינים בישראל שזקוקים לחדוש וחיזוק. בתמ"א 38 יש עדיפות רגולטורית מובנית על פני בנייה אחרת למגורים, שהופכת את הבנייה במסגרתה לכדאית יותר בהשוואה לבניית בניין חדש, בשל הפטור מהיטל השבחה ופטור ממס שבח".



משקיעו העוגן של הקרן הם כאמור הפניקס, אקסלנס ופועלים שוקי הון (זרוע בבקאות ההשקעות של בנק הפועלים), אשר ביחד השקיעו מעל ל-150 מיליון שקל מהיקף הקרן. לדברי אמיר אביב, מנכ"ל פועלים שוקי הון, הקרן מצפה להשיג שיעור תשואה שנתי של 15% על ההון - יעד שאפתני כשמדובר בקרן שעוסקת בתחום הנדל"ן.

ייתכן גיוס קרן נוספת תוך שנתיים

משך החיים של הקרן צפוי להיות קצר יחסית ולעמוד על כחמש שנים, ואביב מסביר כי "בגלל שיש תיק פרויקטים בשל, היכולת שלנו לקחת את הכסף, להכניס אותו לעבודה ולהראות תשואה, היא מהירה יותר יחסית לקרנות אחרות".



דמי הניהול שתגבה בית וגג מהמשקיעים בקרן הם 1% לשנה מהיקף ההון שגויס, כאשר אם תצליח הקרן להשיא תשואה הגבוהה מ-10%, תהיה קבוצת בית וגג זכאית לקבל חלק מהתשואה העודפת מעל רף זה (Hurdle Rate).



לדברי אביב, גיוס יתרת הסכום לקרן התרחש מהר מהצפוי. "ציפינו שייקחו שני רבעונים להשלים את הקרן, אבל בפועל זה לקח חודשיים. הסיבה שהגיוס היה כל כך מהיר היא שעוגנים כמו הפניקס ואקסלנס מהווים קטליזטור לשוק, וגם כי המכשיר הוא מאוד נכון, והקבוצה עצמה בשלה לבצע את התהליך הזה".

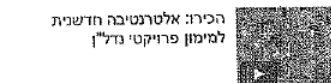


השותפים בקרן אף הבהירו כי בהתאם לגידול הצפוי בפרויקטי תמ"א, לא מן הנמנע כי קרן נוספת תגויס כבר בשנתיים-שלוש הקרובות, עוד לפני תום הקרן השושה היום.

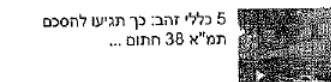
כתבות וידאו

"השוק הזה עבר בשבע השנים מאז שחוקק החוק מספר מהפכות קטנות, והיום הזה הוא עוד מהפכה קטנה. הכניסה לתחום של גופים מוסדיים, שהם השחקנים הגדולים של המשק הישראלי, היא אמירה מאוד משמעותית לענף הזה", סיכם מוזס.

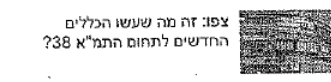
למרות ההבטחה הגדולה: עד היום חוזקו פחות מ-100 בניינים במסגרת תמ"א 38



תוכנית המתאר הארצית (תמ"א) 38, לחיזוק מבנים קיימים בפני רעידות אדמה, נכנסה לתוקף במאי 2005. התוכנית נועדה לעודד יזמים לשפץ ולחזק מבנים קיימים בתמורה לקבלת זכויות בנייה נוספות, תוך מתן הקלות רגולטוריות שונות. נכון להיום פועלות בתחום חברות מקומיות גדולות כקטנות, אולם היקף הביצוע בפועל עדיין נמוך. נתונים עדכניים מעידים כי עד היום חוזקו בפועל פחות מ-100 בנייני מגורים בכל הארץ.



אחת הבעי 38 ברחבי הארץ היא השגת מימון, שכן הבנקים אינם



הישראלים עלו על השיטה: כך עושים נכון תמ"א 38 ...



מעלים הילוך: כך יבנו מאות דירות חדשות במרכז ת"א



ישראלים שעלו על השיטה: כך מרוויחים בגדול מתמ"א 38



טיפים ששוים כסף: כך תעשו נכון תמ"א 38 בבנין ...



תשואה של 7%: כך תשקיעו בפרויקטים של תמ"א 38



האחרונה לא מעט קרנות, שמציעות השלמת מימון ליזמים בתמורה לחלק ברווחי הפרויקט.

בשנים הראשונות, לא השפיע החוק לעידוד התחדשות עירונית באופן משמעותי על ענף הבנייה, אך בשנים האחרונות אושרו שני תיקונים משמעותיים לתמ"א 38, שנועדו להקל על התהליך ולקדם את יישום חיזוק המבנים. אלו הביאו לגידול במספר הבקשות והאישורים לביצוע פרויקטים מסוג זה.

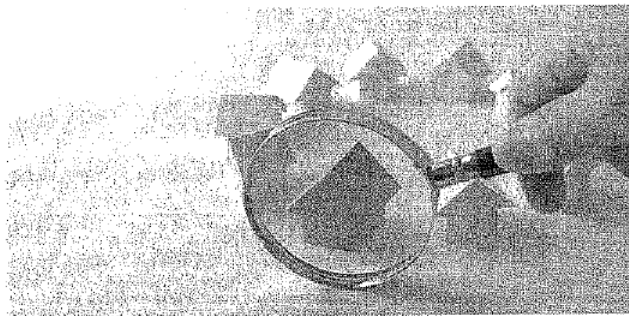
במסגרת תיקונים אלו ניתנה בין היתר האפשרות להרוס בניין ישן ולבנות חדש במקומו, מבלי הצורך לאשר את התוכנית בועדה המחוזית, כפי שנדרש במקרה של פינוי-בינוי רגיל. עוד במסגרת התיקונים, קובעה תוספת משמעותית של זכויות אותן מקבלים היזמים, כדי להפוך את הפרויקטים ליותר כדאיים כלכלית.

על פי הנתונים האחרונים שפרסם משרד הפנים, בכל הנוגע ליישום חיזוק מבנים במסגרת תמ"א 38 בסוף 2012, מאז ניתן לה לתוקף במאי 2005, הוגשו לרשויות השונות ברחבי הארץ 1,415 בקשות להיתרי בנייה מכוח התמ"א, מתוכן אישרו הוועדות 880 בקשות.

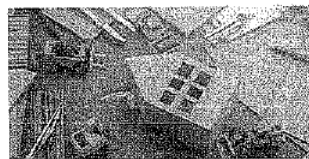
התיקונים בחוק גרמו לעלייה בכפח הפעילות של הענף, כפי שניתן לראות מנתוני משרד הפנים. כך, בעוד שבשנת 2009 הוגשו 119 בקשות להיתר, ב-2010 עלה המספר ל-161 בקשות להיתר, וב-2011 מדובר כבר ב-324 בקשות שהוגשו לעיריות השונות. ב-2012 המספר כמעט הכפיל עצמו, ל-556 בקשות להיתר. גם במספר ההיתרים שאושרו חלה עלייה משמעותית, כאשר מרמה של 53 היתרים שניתנו ב-2009 זינק המספר ל-356 בשנת 2012.

* אלונה בר און היא מבעלי המניות במוניטין עיתונות בע"מ, בעלת השליטה ב"גלובס"

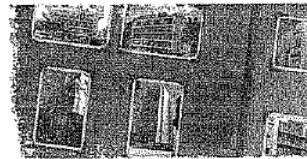
עוד יעניין אותך:



תמ"א 38: מה על הדיירים לדרוש מבעלי המקצוע המייצגים אותם?



"התחדשות עירונית היא מקצוע, המצריך התמקדות והתמחות"



רוצים תמ"א 38 גם אצלכם בבניין? לחצו כאן

נספח "5"

דו"ח BDI על קרן "בית וגג"



בית וגן
מבילים להתחדשות עירונית

תחום עיסוק
והתחלות עירונית -
תמ"א 38 ופזי בטי
שנת יסוד 2010



אלון צור, ד"ר
סמנכ"ל כספים



מיכאל בריק
סמנכ"ל הנדסה



איילת הוז
סמנכ"ל רגולציה



אלונה בר און, ד"ר
מנכ"לית

4. תפיסת קיימות

בית וגן מאמינה בתחום ההתחדשות העירונית וראה בו הזדמנות ייחודית המשלבת פעילות עסקית יחד עם אתריות חברתית רחבה. עבור בית וגן, נולד זה לא רק הנדסה, מימון ומכירות, אלא קודם כל בית שאנשים, משפחה ילדים, שיכנה ועיר עם סיפורים והיסטוריה.

השילוב של יתרונות אלה מאפשר לבעלי הדירות להפקיד בידי בית וגן את הנכס הקר שלהם - ולישון בלילה בשקט.

התחדשות עירונית - מבט קדימה

ההתחדשות העירונית נמצאת במגמת צמיחה בישראל ובעולם, כשברקע גידול האוכלוסין, גידול בביקוש למגורים בערים ומגמת צמצום בנייה בשטחים פנויים במטרה לשמר סביבה ירוקה.

מגמת הצמיחה הזו רק הולכת ומתגברת גם לאור ערכים נוספים שהתחדשות העירונית מביאה עמה: מענה להתיישנות הבניים, מענה להזדקנות המרחב והאכלוסיה העירוניים ושימור העירוב הכלכלי-חברתי שמאפיין את מרכזי הערים ומחזק את חוסנם כחברה. המשך התפתחות הענף תלוי כעת במציאת האיזון העדיף שבין יכולות יומיות, הבנת צרכי הדיירים והעיר והתאמה לרשימת הרשויות. בית וגן רואה בהתחדשות העירונית הזדמנות ואתגר יוצאי דופן להוזיק ציורה אדריכלית לערים, להגביר מעורבות קהילתית, לקדם התייעלות אנרגטית ועירוב שימושים, לספק פתרונות תעבורה ולעלות רמה באיכות החיים של כולנו.

חברי ההנהלה

אלונה בר און - ד"ר, מנכ"לית, בעלת ניסיון של כ-20 שנה בבניה, תפעול ומימון. איילת הוז - סמנכ"ל רגולציה, בעל ניסיון של כ-20 ברגולציה מקומית ועבודה מול רשויות.

מיכאל בריק - סמנכ"ל הנדסה, בעל ניסיון של עשרות שנים בביצוע וניהול הנדסה, לשעבר בעלים ומנכ"ל של חברה קבלנית.

אלון צור - ד"ר, סמנכ"ל כספים, בעל ניסיון עשיר בבניהול כספים ובניהול כספים בעולם המד"ן למטרים.

בית וגן - קרן השקעות ויזום שגייסה ומנהלת כרבע מיליארד ש"ח מנופים מוסדיים מובילים, יוזמת ומנהלת עשרות פרויקטים במרכז הארץ - ממוכילי תחום ההתחדשות העירונית למגורים בישראל

שילוב של ארבעה יתרונות מובהקים

1. האיתנות הפיננסית - מהפרמטרים החשובים ביותר בבחירת היזם לפני כ-3 שנים בית וגן גייסה 250 מיליון ש"ח מנופים מוסדיים מובילים בישראל כמו פועלים שוקי הון, הפניקס השקעות ופיננסים, אקסלנס, עמיתים, איי.בי.איי ועוד. זה מודל ייחודי וראשון מסוגו המאחד בין כספי ציבור להשקעה בנד"ן למגורים במסגרת התחדשות עירונית.



2. פלטפורמה מתמחה ומונסה בהתחדשות עירונית

בית וגן מתמחה בייזום פרויקטים של תמ"א 38, בעיקר מסוג הריסה ובנייה מחדש, וכיום יוזמת ומנהלת כ-40 פרויקטים במרכז הארץ - בעיקר בתל אביב, רמת גן, רעננה, רמת השרון והרצליה:

- 4 פרויקטים הסתיימו ואוכלסו (כ-100 דירות)
- 6 פרויקטים נמצאים בביצוע (כ-200 דירות)
- 8 פרויקטים יחלו ביצוע במהלך השנה (למעלה מ-200 דירות)
- כ-20 פרויקטים נוספים בתהליכי תכנון והיתר בנייה מתקדמים (מאות רבות של דירות)

3. לקיחת אחריות על מכלול שלבי התהליך

בית וגן מנהלת, מבצעת ומפקחת בכל שלבי הפרויקט, החל מגיבוש התכנית הראשונית ועד לסיום שלב האכלוס. כל זאת, בליווי מיטב היועצים, האדריכלים והמפקחים, איתם בית וגן עובדת במטרה לתכנן וליצור יחד סביבת מגורים שלמה המשלבת נוחות, איכות ואסתטיקה.



הבית בארומה, תל אביב
מיזום ד"ר אילנה בר און, תמ"א 382 - גומבון מתקדם



בית בורץ הלבן, רמת גן
ראשית עבודה פרויקט, תמ"א 382 - בנייה



בית בקין תל אביב, רעננה
התחילת עבודות, תמ"א 382 - האשלת ומכירה

קבוצת אלמוג, קבוצת קרסו נדל"ן, קבוצת תדהר, קרינסקי גוטליב - קוסמופוליס השקעות, קרן נדל"ן, קרקע יציבה, רינבו מגורים – RENOVO.

חברות ההתחדשות העירונית המובילות בישראל לשנת 2016

שם החברה (כפי שטרם התחברתה)	ש.פ.ח.	בעלות עיקריות
איגוד נדל"ן	1910	דוד יאנוב, אשר נטל
אמצעים להחזקת נדל"ן	2005	אגודת נדל"ן (1995)
אורן נדל"ן	2007	דוד דן, שאר ארבעה נאמנים
אפיק נדל"ן	1972	פסנתרוב אהוד, שחף טומס זיל, שחף צוק
אפיק נדל"ן - קרקע	2011	אפרתה זאבא, אפרתה זאבא
אפיק נדל"ן - קרקע	2000	אפרתה זאבא, אפרתה זאבא
אפיק נדל"ן - קרקע	1972	אפרתה זאבא, אפרתה זאבא
אפיק נדל"ן - קרקע	2010	אפרתה זאבא, אפרתה זאבא
אפיק נדל"ן - קרקע	2005	אפרתה זאבא, אפרתה זאבא
אפיק נדל"ן - קרקע	2007	אפרתה זאבא, אפרתה זאבא
אפיק נדל"ן - קרקע	2011	אפרתה זאבא, אפרתה זאבא
אפיק נדל"ן - קרקע	1968	אפרתה זאבא, אפרתה זאבא
אפיק נדל"ן - קרקע	1981	אפרתה זאבא, אפרתה זאבא
אפיק נדל"ן - קרקע	1933	אפרתה זאבא, אפרתה זאבא
אפיק נדל"ן - קרקע	1923	אפרתה זאבא, אפרתה זאבא
אפיק נדל"ן - קרקע	1910	אפרתה זאבא, אפרתה זאבא
אפיק נדל"ן - קרקע	1990	אפרתה זאבא, אפרתה זאבא
אפיק נדל"ן - קרקע	1998	אפרתה זאבא, אפרתה זאבא
אפיק נדל"ן - קרקע	1908	אפרתה זאבא, אפרתה זאבא

נספח "6"

**מכתב ארבעת העורכים הבכירים
של גלובס**

עו"ד רונן מטרי (ronen@mamlaw.co.il) ועו"ד איל רוזנבסקי (eyalr@meitar.com), כונסי הנכסים
מטעם בנק לאומי
עו"ד פנחס רובין ועו"ד ירון אלכאוי (elhawi@gornitzky.com), כונסי הנכסים של נכסי משפחת פישמן
מטעם בנק הפועלים
עו"ד שמואל קסוטו, ב"כ דוד דוידוביץ' (shmulik@cassouto-noff.co.il)
עו"ד בועז אדלשטיין, ב"כ את אילקורפ (boaz@geelaw.co.il)
עו"ד יוסף בנקל, מנהל מיוחד לנכסי אליעזר פישמן
עו"ד ליזה חדש, ב"כ ועד עובדי המנהלה, "גלובס" (liza@hd-adv.co.il)
עו"ד גלילה הורנשטיין ב"כ ועד עיתונאי "גלובס" (hornstin@netvision.net.il)

הנדון: תמיכה בהצעת מר דוד דוידוביץ' לרכישת מוניטין

1. לאחרונה נודע לנו כי אלי ציפורי, המשמש כסגן עורך העיתון, מצא לנכון להביע בפניכם את תמיכתו במכירת העיתון לגב' בר און וזאת בנפרד מהעמדות שהוצגו על-ידי נציגי ועדי העיתון.
2. התנהלות תמוהה זו, הובילה אותנו, ארבעת עורכי העיתון הבכירים, האחראים מתוקף תפקידים על רוב רובו של התוכן העיתונאי המתפרסם בעיתון המודפס ובאתר האינטרנט שלו, אשר מוחרגים מההסכם הקיבוצי ואינם חברים בוועד כלשהו - **להבהיר כי לא זו בלבד שאנו סבורים שהצעתו של מר דוידוביץ' לרכישת מוניטין עדיפה**, אלא שציפורי עצמו אינו מקובל עלינו, אינו מייצג אותנו ובוודאי שלא את האינטרס של העיתון, עיתונאיו או עובדיו האחרים.
3. **הסיבות לתמיכתנו בהצעת דוידוביץ' מפורטות בקצרה להלן:**
 - א. הצעתו של דוידוביץ' עדיפה מבחינת היציבות הכלכלית ארוכת הטווח של גלובס, ויכולה להבטיח את עתידו. לצערנו בשנים האחרונות נדרשים כלי התקשורת בישראל להזרמות הון שוטפות ומתמשכות, עניין אשר המקבל ביטוי בהצעת דוידוביץ', אשר התחייב לשריין את קופת ונכסי מוניטין לטובת פעילותו של גלובס, כמו גם ביכולותיו הכלכליות.
 - ב. ההצעה כוללת יחס שוויוני יותר אל כלל עובדי הארגון. יחס זה חשוב במיוחד לאור הקרע שנוצר בין עובדי גלובס על רקע הליכי המכירה, קרע שאותו אנו רואים בעצב ובצער. לטעמנו כלל עובדי העיתון, בלי קשר להשתייכותם המחלקתית, ראויים לאותו היחס ולאותם התנאים.
 - ג. וחשוב לא פחות: לאחר ששוחחנו עם מר דוידוביץ', וקיבלנו ממנו הבהרות ותשובות, נחה דעתנו כי הוא ישמור על עצמאות המערכת ועל החופש העיתונאי שהוא לב ליבו של גלובס.
4. בשולי הדברים נציין כי נפגשנו גם עם הגב' אלונה בר און ושוחחנו עימה ארוכות על תוכניותיה לעתיד. אנו מעריכים מעומק הלב את כוונותיה ואת נחישותה, כמו גם את הקשר שלה לעיתון ולמורשתו, אך להבנתנו הצעת דוידוביץ' טובה יותר.
5. למען הסר ספק כלשהו נדגיש כי איש מארבעתנו לא ביקש, וממילא לא קיבל הבטחה או טובת הנאה כלשהי עבור תמיכתו. אמירה ברורה זו – שאיננו מבקשים דבר לעצמנו –

הוצגה בפתח השיחות עם הגב' בר און ועם מר דוידוביץ' כאחד, וגם הודעת תמיכה זו
נעשית אך זרק מתוך דאגה עמוקה לעתידו של גלובס.
6. במידת הצורך נשמח להרחיב בעל פה.

בברכה

שי שלו, עורך חלק "שוק ההון"

דרור מרמור, עורך מוסף נדל"ן"

אייל אברהמי, עורך מגזין G

דורון אביגד, עורך אתר האינטרנט של "גלובס"